

V V T I S

"THE KNIGHT"

STUDENTU ZODIS
Marianopolis College
Thompson, Conn.

I Lietuvą atvyksta Vikingas su tikslu čia pasilikti vietinės kalbos išmolti, vietinius papročius pagerbti, šeimyną sukurti. Lietuvoj pasiliko ir tapo vienu iš mūsų prabočių.

Redaktorius KONSTANT J. SAVICKUS Editor

— — — — — Associate Editors — — — — —
 Victor Babilas, Frank Gudelis, Al. Manstavich, Anthony
 Mazeika, Adv. A. Lapinskas, Anthony Savickas, Ed.
 Stanulis.

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the
 Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879.
 Accepted as special rate of postage provided for in
 Section 1103 of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

4736 South Wood Street Chicago, Illinois
 Phone Lafayette 6298

Korespondencijos ir įvairūs raštai turi pasiekti
 „VYTI“ prieš 5tą kiekvieno mėnesio jei norima kad
 raštai tilptų to paties mėnesio „VYTY“.

— Subscriptions —

Yearly \$1.80; Foreign Countries \$2.00; Single Copy 15c.

VYTIS

4736 So. Wood St.
 Chicago, Ill.

I enclose \$..... for which please send Vytis
 to the following person:

Name.....

Address.....

City.....

Laisvė, kuomet įleidžia šaknis, tai tampa greit
 augančiu augalu. —Washington.

Melas ne tik yda, bet ir menas, ir be to, ne visiems
 prieinamas. —Pirožnikovas.

Jei susilaikysi nuo ginčų — ne vieno neįtikinsi.
 Nuomonės kaip viny, juo daugiau jas muši, juo gi-
 liau lenda. —Juvanal.

Cover Picture — The Viking arrives in Lithuania
 intending to remain; learn the language, respect tradi-
 tions and start family life. He remained and was
 assimilated in the ancestral lineage. (Rev. M. Urbanavičius)

BRIEF PICTORIAL HISTORY OF LITHUANIAN XI CENTURY

Lithuania's name is first mentioned in 1040 A. D.
 in Russian chronicles. (Lith. Hist. Alekna, 1919, p. 15).
 During this century Lithuania was frequently visited by
 Scandinavians. This is ascertained from Prussian
 traditions, Danish and Swedish writings, and ancient
 unearthings. The newcomers, called Normans or
 Vikings, were the first to erect sea forts, desiring to
 fortify themselves in the land (Kaunas 1436). "One of
 these newcomers was Palemon, who with 500 Vikings,
 rowed down the Nemunas and Dubysa rivers and
 conquered this territory". (Maironis — Lithuanian
 History, 1906, p. 28-8). During this century the Danish
 king Kanuth, visited Lithuania. Leaving his son and
 a group of followers here, he returned to Denmark.

KRITIKA — TRUMPA LIETUVOS ISTORIJA PAVEIKSLUOSE

Knygutė gerai atspausdinta, ir turinti įdomius pa-
 veikslius. Reikalingumas tokios trumpos istorijos skai-
 tymui mūsų Amerikiečiams buvo redaktoriui aiškus da-
 lykas, tad pasirupino ja išleisti su pastangomis Vyčių
 organizacijos, ir geros širdies žmonių.

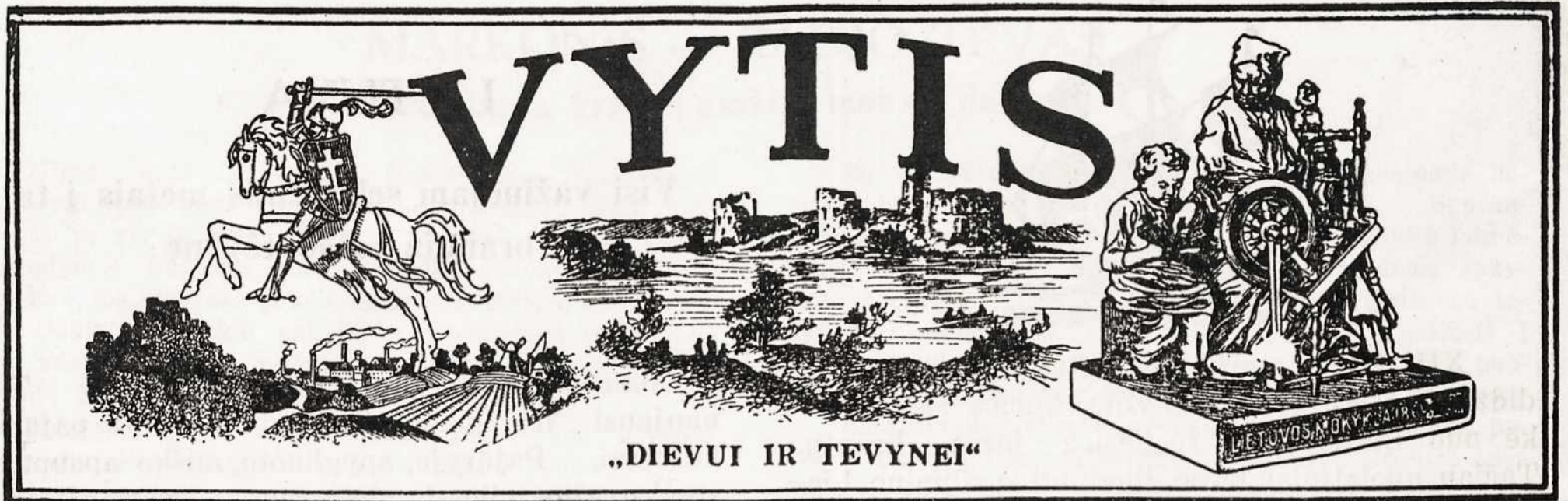
Žiurint į turinį, iš pirmo aprašymo galima paste-
 bėti skystumą. Ant vieno puslapio negalima gerai ap-
 rašyti visa šimtmečio istorijos, bet pilnesnio nė to ku-
 ris randasi šioj knygoj galima padaryti. Rodos auto-
 rius jaučiasi svečias ankstyvesnės Lietuvos istorijos tai
 mažai ja aprašęs skubinasi į dabartinius laikus, kur
 turėdamas tiek medžiagos savotiškai atskiria svarbius
 dalykus nuo smulkmenių, tuo pat metu suardydama
 knygos susstatymo harmoniją. Biznierių reklama taipgi
 papigina istorijos geresnį išpūdį. Apart šių trukumų
 reikia pripažinti knygutės naudingumą.

Dėdė Kastukas.

GYVENIMAS LIETUVOJ

Gyventi Lietuvoj man patiko, bet ne iškart. Kol
 užmiršau visus Amerikos patogumus, aštuoni mėnesiai
 praslinko. Po to jaučiau, kad lėtas ir paprastas Lietu-
 vos gyvenimas turi savotiškų malonumų. Dabar pradėdau
 suprasti, kad pasitenkinimas daugiau paeina iš asmens,
 o ne iš krašto kur gyvenai. Patys pastebėjote, kad kurie
 žmonės yra patenkinti viena šalim, kiti — kita. Jeigu
 tai nebūtų tiesa, visi gyventumėmė toj pačioj pasaulio
 daly.

Dabar ir po šiai dienai didesni patriotai stebisi,
 kodėl aš grįžęs iš Lietuvos nepasakoju visuomenei apie
 tos šalies malonumus. Širdies jausmai ir sentimentališ-
 kumas dar nenuveikė mano sąžinės ir proto. Klausian-
 tiems paaiškinu, kad Lietuva — ne rojus, bet joje ga-
 lima gyventi, kaip ir Amerikoj. Suprantama, kad visų
 žmonių niekad negalima patenkinti.

LIETUVOS SVEČIAMS IŠVYKUS, KAS TOLIAU?

Amerikos lietuvių visuomenės pageidavimas, kad Lietuvos visuomenės atstovai dažniau čion lankytusi, šią vasarą turėjo būti pilnai patenkintas: dar tebeturėdami savo tarpe pamylėtą Petrą Rimšą, susilaukta aukšto dvasininko, susilaukta jaunų sportininkų ir skautų, ir galop, žurnalistų ir Seimo narių.

Lietuva iš savo pusės bus atlikusi vieną iš savo svarbiųjų pareigų link išeivijos. Pasiinformuota, pasportauta, pasivašinta. Šeiminkai turi pagrindo džiaugtis savo nelengvų pastangų išdavomis, o ir svečiai gryžta namon patenkinti.

Lietuvos sportininkai ir skautai pasižymėjo savo sportišku džentelmoniškumu, o savo dainomis visus sužavėjo. Jie paliko neišdildomą įspūdį užsiimponavo čionykščiam jaunimui, ir dėl to galima sakyti, kad tarpe Amerikos lietuvių ir Lietuvos prasidėjo naujas ir maloniai kulturingas santykių perijodas. Didelis ačiū priguli visiems nuoširdiems šio gražaus darbo talkininkams. Lietuvos svečių atsilankymas sukėlė bangą sveiko patrijotizmo, kuris paveikė net profesinius opozicionierius.

Būtų sveika ir naudinga, kad kas metą čion apsilankytų kilnaus Lietuvos jaunimo burelis ir savo dainomis, kanklėmis, atletika, tautiniais šokiais ir žaidimais vėl prabiltų į jautrią čionykščio jaunimo lietuvišką sielą.

Gryždami namo Lietuvos sportininkai pakvietė amerikiečius į savo iškilmės, kurios įvyks visoje Lietuvoje apvaikščiojant dvidešimts metų Lietuvos nepriklausomybės sukaktuves. Tas kvietimas nuoširdžiai priimtinas ir negaišinant laiko jau dabar prie to reikia ruoštis. Tai bus geriausias moralis atsilyginimas Lietuvos sportininkams. Bet kad Amerikos jaunimas galėtų priderančiai dalyvauti į Lietuvos 1938 m. sporto olimpiadoje, atrodo yra reikalinga žymiai didesnė, apimanti visas lietuvių kolonijas, sporto organizacijas Amerikoje. Reikia pasiskubinti tokią organizaciją sutverti. Jaunimas turėtų imtis iniciatyvos.

Lietuvos Seimo prezidijumo narių p. A. Gilvydžio ir p. M. Kviklio atvykimas Amerikon, sudarė skirtingą lietuvių bičiuliavimosi dalį. Seimo narių senai čia bematyta. Viena šių svečių ypatybė yra ta, kad jie kitiems aukauja. Iš Seimo narių pasakojimų ir iš kitų šaltinių, taipgi iš Lietuvos sportininkų bei skautų išvaizdos, Amerikos lietuviai lengvai galėjo įsitikinti, kad Lie-

tuva, palyginamai trumpu laiku, padarė milžinišką pažangą švietime, sporte, ekonomijoje; žymiai sukultūrėjo, sustiprėjo ypač pastaruoju laiku. Visa tai stebina mūsų brolius amerikiečius, kitas net abejingai klausia: kaip tai gali būti? Juk Lietuva neturi geležies, anglies, mineralinio aliejaus, nei stambaus kapitalo. Betgi Lietuvos spauda nuorodo ir Seimo nariai tai patvirtino, kad Lietuvos gerbuvio pažanga paeina nuo išmintingos krašto politikos, vyriausybės pastangų ir viso krašto pajėgų darnios kooperacijos.

Lietuva įrodė, kad vienybėje galybė, kad "concordia res parvae crescunt". Lietuvoje baigia nykti senas samprotavimas apie klasių kovą ir išaugo įsitikinimas, kad visuomenės slogsnių gerbūvis priguli nuo visos tautos gerbūvio. Tam vienam tikslui ir dirbama, dirbama sutartinai ir gražių vaisių jau susilaukta.

Šiuo atžvilgiu Lietuva jau skiriasi nuo čionykštės išeivijos. Lietuviškasis elementas Amerikoje, tai yra Lietuvos išeivija Amerikoje, nors yra ir skaitlinga ir pasiturinti, betgi vieningumo ir darnumo tautos darbuose jai trūksta. Čionykštė išeivija primena medį, kuris vietoje vienos viršūnės turi keletą stambių šakų, kurie kiekviena stengiasi būti viršūnė. Tos šakos trinasi vieną į kitą; medis šakojasi, bet aukštyn neauga ir yra nykimo pavojuje. Keliais atsitikimais praeityje būta daugiau vieningumo, reiškia tautinis didesnio laipsnio vieningumas yra galimas. O dabar, kai užsimezga koks naudingas kultūrinis darbas, tai dirbamas palaidai ir mažomis grupėmis. Tat ir atrodo, kad Amerikos lietuvių visuomenei trūksta stipraus nugarkaulio, stiprios centralinės organizacijos, kurį galėtų švelninti srovinės aistras ir ugdytų tautinio vieningumo supratimą. Amerikos lietuviai yra daug padarę dėl Lietuvos ir lietuvių tautos ir galėtų turėti daugiau reikšmės jei būtų vieningi, jei tampriau savo tarpe susiorganizuotų. Dabar gi, kai viena grupė ką veikia, kitos arba stovi nušaliai, arba priešinasi; kai viena srovė norėtų dirbti kultūrinį darbą, kitą grupę bando Lietuvai brukti savo sugalvotus receptus.

Baigiant, tebūna leista pareikšti vilties, kad bent 20-ties metų nepriklausomybės sukaktuves minint, Amerikos lietuvių visos srovės parodys pasiryžimo ješkoti tarpe savės ne skiriančių, bet vienijančių argumentų, kad santykiavimas ir bendradarbiavimas su Lietuva pasidarytų našesnis ir vaisingesnis.

LIETUVA

Visi važiuojam sekančiais metais į ta
brangią mūsų tėvynę

XIV ir XV amžiuose Lietuva buvo viena iš didžiausių Europos valstybių, kurios sienos siekė nuo Baltijos iki Juodosios jūros krantų. Tačiau nuolatiniai karai ilgainiui susilpnino Lietuvos galybę. Susidėjusi unijon su Lenkija ji nustojo savo nepriklausomybės ir galutinai pateko po Rusijos jungu. Kartu su tuo net buvo išnykęs ir Lietuvos vardas Europos žemėlapyje. Daugiau 100 metų ji buvo laikoma, kaip šiaurės vakarų Rusijos provincija. Bet gi didysis karas suteikė lietuvių tautai taip ilgai lauktos progos atgauti savo laisvę. 1918 metų vasario 16 d. Lietuva paskelbė visam pasauliui savo nepriklausomybę.

Entnografinės Lietuvos teritorijos plotas sudaro apie 83,000 km. Lietuvos valstybės teritorija yra prie Baltijos jūros, tarp Vokietijos ir Latvijos. Su Lenkija yra laikina administracinė linija, kuri skiria nepriklausomą Lietuvą nuo okupuotos etnografinės srities, kuri dabar Lenkijos valdoma.

Lietuviai yra arijų rasės, bet skiriasi nuo slavų ir germanų. Lietuvių kalba yra seniausioji kalba visoje Europoje ir gimininga sanskritų kalbai. Didysis filologas Schleicheris sakydavo: "Jei nori žinoti, kaip tavo protėviai kalbėjo, tai važiuok į Lietuvą".

Lietuvą aplankyti yra prasmės ir kitais atžvilgiais. Ištrūkus iš didmiesčių triukšmo Lietuvoje galima rasti tikrai ideališkus, ramius kampelius. O ypatingai gražūs ir patogūs yra Lietuvos pajūrio kurortai. Nepaprastai žavingas gamtos grožis pritraukia daug vasarotojų iš visų Europos kraštų. Lietuvos pajūrio maldyklių pliažai visur yra puikūs, švarūs. Visus kurortus galima patogiai traukiniais, automobiliais arba laivais pasiekti.

Viena iš didžiausių, gražiausių ir labiausiai išsigarsėjusių kurortų Baltijos pajūry yra *Palanga*. Šis kurortas plačiai žinomas ne tik Lietuvoje, bet ir Vakarų Europoje. Poetiška aplinkuma, jūros bei kopų išganingos savybės, turtingi gamtos savumai, pramogų gausumas ir įvairumas daro *Palangą* Lietuvos vasarviečių karalienę.

Taip pat nemažiau pagarsėję yra Lietuvos kurortai Kuršių Neringoje — *Nida*, *Juodkrantė*

ir *Smiltynė*, prie pat Klaipėdos miesto. Tai naujausi ir moderniškiausi Lietuvos pajūrio kurortai. Pajūryje, spygliuoto miško apsuptos, stovi gražios vilos ir viešbučiai. Ypatingai įdomios šių kurortų apylinkės, aukštos plikos kopos, tankus miškas, oras malonus, tyras. Nidos apylinkėje keletą šimtų metrų į pietus tęsiasi taip vadinamoji "Negyvoji kopa", kuri yra 60 metrų aukščio. Ant jos nėra jokio augalėlio, nei kitokio gyvybės ženklo.

Iš visų Lietuvos kurortų ypatingai išsiskiria *Birštonas*. Čia galima pasilsėti, puikiai praleisti atostogas ir pasigydyti. Aplink Birštono kurortą vingiuoja didžiausia Lietuvos upė — *Nemunas*. Birštone oras sausas, malonus, žemė smiltinga. Čia gamta išsipuošusi ne tik dideliais, žavingo grožio pušynais, pasakiškėmis Nemuno kilpomis ir šlaitais, bet dar ir žemės gelmių yra praturškęs sveikatos šaltinis. Čia sruvena skaidrus, kaip krištolas, Vytauto šaltinis, išnešdamas iš gelmių gausiai gydančio vandens. Be to, čia yra visa eilė kitų gydomųjų šaltinių. Kiekvieną vasarą. Birštoną važiuoja iš tolimų kraštų tūkstančiai pavargusių, nusilpusių ir ligotų pasigydyti, sveikatos sustiprinti, pasimaudyti gydomose voniose. Birštono gydomieji šaltiniai turtingi chloro, sieros, natrijaus, kalcijaus ir geležies. Birštono šaltiniai savo mineraline sudėtimi gali prilygti Kissingen'o, Wiesbaden'o, Wildungen'o ir Contraxevill'io kurortų šaltiniams.

Bendrai beveik visa Lietuva vasarą yra didelė vasarvietė. Šio krašto žemėvaizdis įdomus, meniškias, įvairus. Tai neaukštai nuo jūros lygio pakilusi plokštuma, gausi upėmis, upeliais, ežerėliais, kalvomis, kalvelėmis, miškais, šilėliais. O kur dar įvairūs istoriniai paminklai — pilys, kapinynai, piliakalniai, kryžiai. Atvykę Lietuvon turistai gali pasigerėti savotišku krašto peizažu ir žmonių papročiais bei kitomis krašto įžymenybėmis.

Visų tų malonumų ir įspūdžių, kurių gali patirti Lietuvoje užsienio turistai, sunku čia aprašyti. Tatai galima patirti ir pergyventi tik atvykus Lietuvon.

Informacijas apie keliones į Lietuvą teikia Lietuvos pasiuntinybės bei konsulatai užsienyje.

MARKONIS — RADIO TĖVAS

Visas ilgas, gražus amžius mokslo darbams

Miręs garsusis italas mokslininkas ir išradėjas Markonis apgailimas viso civilizuoto pasaulio. Tai vienas iš tų garsių žmonių, kurių išradimai sudaro atskirą gadynę. Kai mes sakome "radijo gadyne", tai žinome, kad tos gadynės pradininkas yra Markonis su visa eile talkininkų, tokių pat mokslui pasišventusių žmonių, kurie nuėjo jo pėdomis gerindami ir tobulindami žmonių gyvenimą.

Markonis pats pirmas praktiškai įvykdė bevielio telegrafo elektromagnetinėmis bangomis idėją.

1895 m. visą savo energija ėmėsi tą problemą išspręsti. Kai kurių mokslininkų nurodomas jis padarė prietaisus, kuriais galėjo siųsti ženklus 1 mylios tolin, į savo tėvo dvarą Bolognės apylinkėse.

Markoni pasidirbo prietaisus ir pastatė juos vienu nuo kito 2 km. atstume. Vieną jis pavertė siųstuvu, kitą priimtuvu. Prie siųstuvo pats atsistojo, o prie kito pastatė ūkininką. Ūkininkas turėjo mosuoti skarele, kai imtuvo vaidmenį atliekamas prietaisas reagavo į siųstuvo leidžiamas elektromagnetines bangas. O kai jis suprato Markonio pasiūstos "S" raidės ženklą, ūkininkas iššovė į orą. Tai buvo istorinis bandymas, per kurį gimė radijas.

Po metų Markonis nuvažiavo į Angliją ir anglų pašto ir telefono vyriausį inžinieriaų Prisą supažindino su naujaisiu savo išradimu. Inžinierius tuo nepaprastai nustebė ir 1896 m. gruodžio 11 d. skaitė paskaitą, per kurią pranešė, kad Markonis išrado naują tautų susisiekimo priemonę.

1896 m. Markonis savo išradimą Londone labai sėkmingai pakartotojo ir išradėjo vardas pasklido visame pasaulyje.

Nepaprastą įspūdį padarė Markonio bandymai, kai jis įtaisė dviejų karo laivų, vienas nuo kito 12 mylių atstumoje esančių, radijo telegrafo susisiekimą. Netrukus jis savo išradimą taip išbulino, kad galėjo be vielų siųsti pranešimus per 1000 mylių.

1901 m. Markonis labai sėkmingai išbandė telegrafavimą per Atlantą, 1910 metais išradėjas gavo Nobelio premiją.

Po to Markonis nenuilstamai dirbo tobulindamas radijo telegrafą ir telefoną. Darbštumu Markonis buvo lygus Edisonui. Visi Markonio asistentai vienu balsu tvirtina, kad garsusis išradėjas, 22 mokslo akademijų narys, pasišventęs tik savo laboratorijai, tik savo darbui.

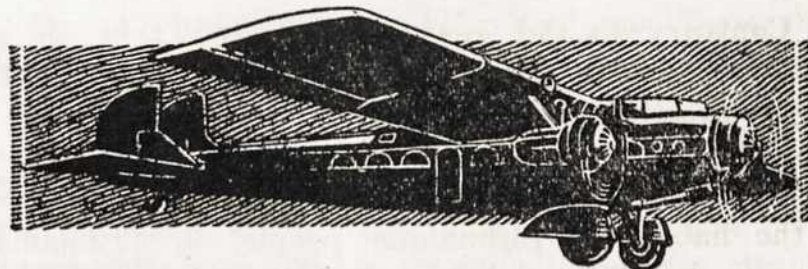
Kas rytas anksti jis jau buvo savo laboratorijoje, tarp daugybės bandomųjų prietaisų ir aparatų, kurių paslaptį tik jis vienas nežinojo. Jis ilsėjosi tik labai trumpą laiką pietų metu. Dažnai iki vėlaus vakaro, net iki vidurnakčio jis negalėjo pasitraukti nuo savo aparatų. Ir 60 metų amžiaus turėdamas jis buvo gyvensnis, judresnis ir optimistiškesnis už patį jauniausią savo asistentą.

Žmogus, pagimdęs bevielį telegrafą, žemės rutulį apypynęs nematomomis savo siunčiamųjų prietaisų bangomis, užkariavo oro erdves, buvo giliai įsitikinęs galįs suteikti žmonijai daug daugiau, negu tai buvo padaręs iki šiol. Paskutiniu metu labai daug dėmesio kreipė televizijai. Markonis tvirtai tikėjo, kad visai arti tas laikas, kai viename pasaulio krašte vykstantieji įvykiai tuo pat metu galės būti matomi kito krašto kino ekranuose.

Be to, Markoniui labai rūpėjo mikrobangomis bevieliu būdu siuntinėti rentgena nuotraukas. Suprantama, kad tas išradimas žmonijai būtų didžiulis laimėjimas. Plaučių ar širdies ligonis, gyvendamas, sakykime Lietuvoje, neturėtų važinėti į Vieną tartis su tenyškiais gydytojais. Reikėtų per radiją pasiųsti į Vieną sergančio organo rentgeno nuotrauką. Po pusvalandžio galima būtų gauti Vienos gydytojo diagnozą.

Paskutinius savo gyvenimo metus Markonis pašventė trumpųjų bangų tyrimui. Jis dirbo Genujos apylinkėse, savo laive "Elektra" ir specialėje laboratorijoje įrengtoje Santa Marijoje, Ligurijos krante. Ilgai plito gandai, būk Markonis radęs būdą sustabdyti toli skrendančių lėktuvų motorus ir kad jis išradęs vadinamuosius mirties spindulius. Bet visai neseniai velonis tuos gandus pats paneigė. A.

LAKŪNĖ EARHART ŽUVO

Pastaruoju laiku viso pasaulio laikraščiai gyvai susirūpinę garsios lakūnės Amelijos Earhart likimu. Lakūnė skrido aplink pasaulį. Kelionę sėkmingai pradėjo birželio 1 d. Laimingai perskrido Atlanto vandenyną, praskrido Afriką, nugalėjo Indijos vandenyną, pasiekė Indiją, nukrypo į Australiją, iš kur pakilo perskristi kelionės etapą Ramųjį vandenyną, kad vėl grįžtų į Jungtines Amerikos Valstybes, iš kur žygį buvo pradėjusi.

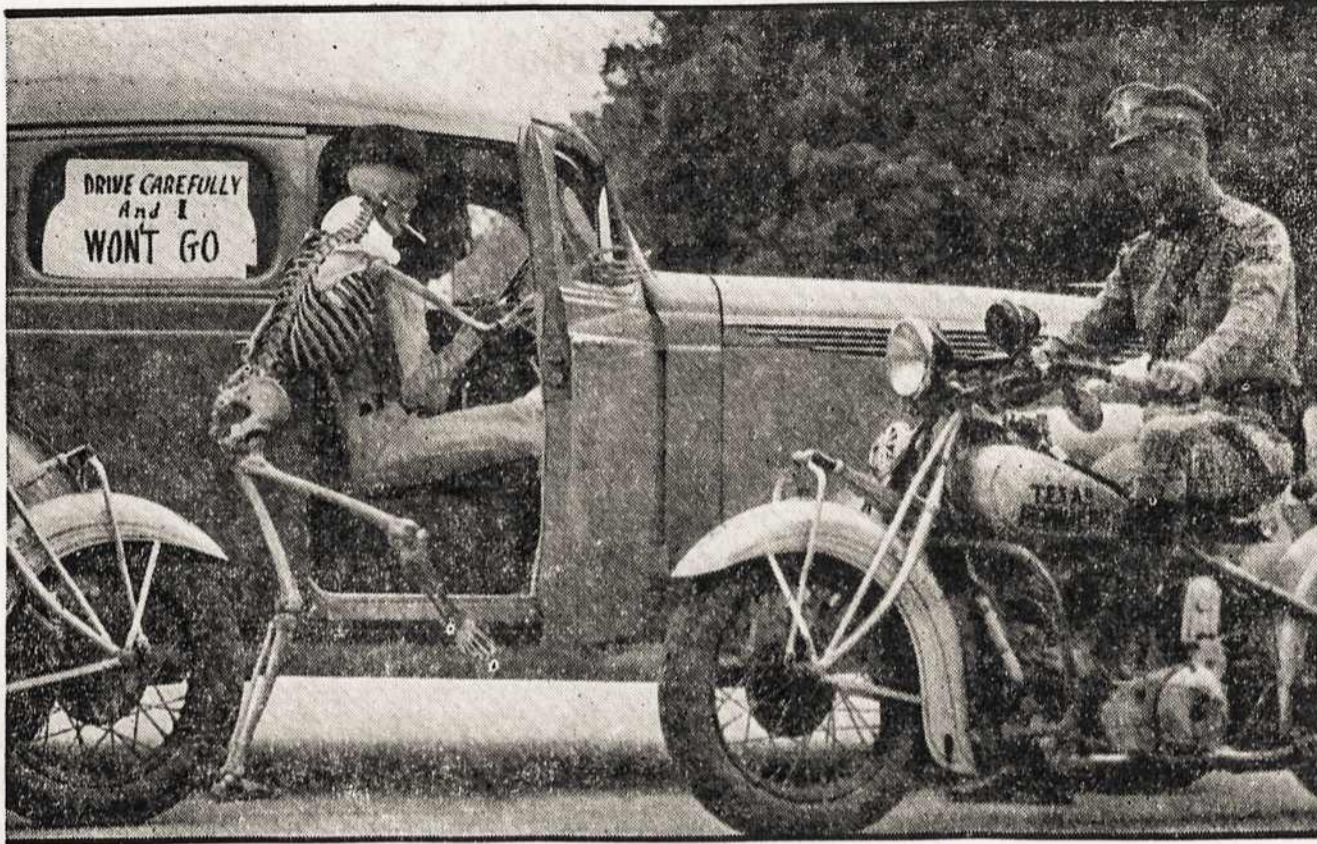
Tačiau tai nebuvo lemta įvykti. Po keliolika valandų skridimo iš Australijos, gaivališkai sustiprėjo priešingas vėjas ir dėl to degamoji medžiaga greit pasibaigė.

Lakūnė per radio šaukėsi pagalbos ir pranešė, kad benzinas jau beveik visas išdegęs. Po kiek laiko Earhart nukrito į okeaną tarp Naujosios Gvinėjos ir Honlando salos. Ji iš karto nenuskendo dėl to, kad skrido nepaprastu lėktuvu, o hidroplanu, galinčiam nusileisti ant vandens ir kurį laiką plūduriuoti.

Tuoju lakūnės ieškoti išplaukė eilė laivų ir išskrido 50 lėktuvų, bet iki šiol surasti nepavyko. Paskutiniu metu laikraščiai pranešė, kad Earhart, tur būt, žuvos, nes niekas jos nebuvo aptikęs.

Reikia pasakyti, kad tolimi skridimai lakūnei Earhart nėra naujiena. Jau būdama 22 metų ji sumušė visus tuometinius moterų pasiektus aukštojo skridimo rekordus. 1932 m. Amelija atliko tikrai drąsų žygį: savarankiškai perskrido Atlanto vandenyną. Po šio sėkmingo lėkimo, grįžusi į Jungtines Amerikos valstybes, pasiekė kelis rekordus. Ją lydėjo nemaža sėkmė, kuri dabar galutinai apleido.

Privatiniam gyvenime lakūnė buvo gera žmona amerikiečio rašytojo Putmano. Abu labai gražiai sugyvenę. Dėl savo gerų santykių Amelija Earhart užsipelnė viso pasaulio simpatijas ir dabar jos gedi ne vienas milijonas žmonių. Ks. Tutis.

AN EXTRA PASSENGER

A Few Drinks And He
Rides Along Without
An Invitation

(Courtesy-Rotarian)

Contrary to the general viewpoint, that we should hide our evils so others can't see them, and thus falsely rise in prestige, I feel that it is best to show our dirty linen to ourselves so that we will realize it needs washing. In this instance the dirty linen happens to be the habit our Lithuanian people, in Lithuania and America, have formed for alcoholic drink. Personally, I believe our good citizens of Lithuania proper can drink more than their beloved brothers abroad; but to settle this question the next World Congress of Lithuanians could include a championship drinking match. I am quite sure there would be plenty of contestants for this questionable honor on both sides of the Atlantic.

The excuses offered by the drinkers themselves to condone their weakness are interesting as well as amusing. One explains that by consuming liquor he aids his government, for liquor is an indirect means of revenue; this apologetic lady drinker will explain that a snifter or two is an aid to the appetite and her repeated naive request for more stimulant, makes you wonder if she will find her appetite; then there is the fellow who drinks merely for the sake of companionship, as though friendship could not exist without making a sot of oneself. A full bottle on the hip to celebrate the week-end, the occasion, or to forget the week's drudgery of dull work by becoming disagreeable to others with consequent inarticulate and saliva dripping conversation and staggering movements, is termed a good time. This good time bears looking into. If the drunk is really enjoying himself as he claims he is, he's drunk so he doesn't know it, and the after effects; morally, financially and otherwise, are far from happy ones. He experiences a so-called happiness by breaking away from worldly care in dulling his senses. A sleeping powder has the same effect and is beneficial, but it is not prohibited by conventional society so it lacks a thrill.

Man is a reasonable being, but he doesn't always reason when appetite or emotions come into play. This is written to point out the fact that our Lithuanians drink too much and ought to keep the cork on the bottle for longer intervals until that habit is broken. Far be

it from me to try to deny them the pleasure of rolling around on the streets or in a nice slushy gutter. These soul inspiring antics of our elders should be shown to youngsters as movies so their imaginative minds could better visualize the disgusting acts and behavior of drunkards; and they would be impressed with the danger of fooling around with bottles that refuse to be fooled with. The wages of gin is breath, plus.

When To See The Planets In 1937

Popular interest in Astronomy has grown so in recent years that, now, literally thousands of amateur astronomers watch the skies nightly. For their use we here give the times when, during 1937, the planets may best be observed.

Mercury will be brightest as a morning star on February 7th, June 6th and September 30th and as an evening star on April 20th, August 18th and December 12th.

Venus will be an evening star until April 18th, a morning star after that date. Its greatest brilliancy as an evening star is reached on March 12th and as a morning star on May 24th.

Mars is a morning star until May 19th but will be so close to the Sun that it cannot be well observed; after that date it will be clearly discernible as an evening star.

Jupiter is also quite close to the Sun at the beginning of the year and is a morning star until July 15th. It is an evening star for the remainder of the year.

Saturn will be an evening star until March 16th, a morning star for the remainder of the year.

Although "planets", as here, are commonly called "stars", the terms should no be confused. Actually planets are dead, burned-out bodies which we see only by the reflected light of the sun. Stars are celestial bodies still burning which we see from their own light. The planets — Mercury, Venus, the Moon, our Earth, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune and Pluto — moving about our Sun are called the Solar System. The stars are far beyond this.

Archdiocese Clergy Honor Lithuanian Bishop At Mass

The Most Rev. Micislaus Reinys bishop of Vilkaviskis, Lithuania, who is a guest in the Chicago archdiocese celebrated solemn pontifical high mass at the St. George Lithuanian Roman Catholic church, 33rd street and Lituanica avenue, and preached the sermon.

Chicago prelates headed by the Most Rev. Bernard J. Sheil, auxiliary bishop, and including most of the archdiocese officials attended.

Wear Pontifical Robes

Under authorization given by Cardinal Mundelein the Lithuanian bishop wore the miter and episcopal vestments, carried the crosier, and occupied the Episcopal throne especially erected for him just as he does during episcopal visitations in his native land. During the service the choir sang music which on state occasions is heard in the cathedrals of Lithuania.

Assisting Bishop Reinys in celebrating the mass were Chicago clergymen of Lithuanian origin, including Msgr. Michael L. Kruszas, as assistant priest; the Rev. George Paskauskas, deacon; the Rev. Anicetus Linkus, subdeacon; the Rev. Anastasius Valancius; the Rev. Peter Katauskas, thurifer; the Rev. S. Gaucas and the Rev. S. Valuckis, acolytes. Bishop Sheil delivered an address of welcome in English to Bishop Reinys on behalf of the Chicago archdiocese. Today's ceremonies were especially in commemoration of the 550th anniversary of the adoption of the religion of Jesus Christ by the Lithuanian nation.

At a dinner given in his honor in the Red Lacquer room of the Palmer house by the clergy and laity of Lithuanian descent Bishop Reinys stressed that by remembering the Christian heritage of their forefathers the Americans of Lithuanian origin always will be among the nation's best citizens.

Chicago Daily News.

Death Of Vytautas Vileišis

With profound regret the untimely death is reported of M. Vytautas Vileišis, Lithuanian Minister to Latvia, which took place very suddenly from heart failure on July 5, at Kaunas, where the deceased was attending the conference of the Foreign Ministers of the Baltic States. He was just fifty years of age. In him all Lithuania has lost a distinguished and loyal servant, who since the first years of independence had always taken an active part in the work of national reconstruction, alike in the political, economic and cultural spheres. M. Vileišis came of an old and a famous Lithuanian family, his father, the late Petras Vileišis, having figured prominently in the country's history as one of the leading pioneers in the struggle for independence. M. Vileišis was an engineer by profession, and in 1922 entered the Lithuanian State Railways service. Later he served as Chief of the Railway Department, and Director of the Department for Railway Construction. From 1929 to 1934 he held the office of Minister of Communications. In June, 1934, he was appointed Minister to Latvia, and occupied that post until his premature death. The deceased belonged to several national organizations, of which he was honorary president. He enjoyed the respect and affection of all who knew him, not only in Lithuania but abroad.

V y t i s —

Laiškas į A. L. R. K. Federacijos Skyrius

Iš Centro Raštinės

Šis mėnuo Lietuvių Katalikų Federacijai yra svarbus. Mat minime Lietuvos krikšto 550 metų sukaktį, renkamės į XXVI-tąjį Kongresą, kuriame turėsime Aukštąjį Svečią J. E. Vyskupą Mečislovą Reinį. Dėl to neabejojame, kad kongrese visi Amerikos lietuvių centrai bus atstovaujami, kad suvažiuos visi katalikiškojo ir tautiškojo veikimo vairininkai pasitarti svarbiais mūsų visuomenės reikalais ir minėti reikšmingą Lietuvos krikšto sukaktį. Kongreso rengėjai, kurių priešakyje stovi gerb. Kun. Pr. Juras, jau yra gavę iš Jo Eminencijos Bostono Kardinolo palaiminimą ir malonų sutikimą J. E. Vyskupą M. Reinį kongreso garbės svečiu su visomis teisėmis, kokios reikalingos svečiui vyskupui. Kongresas įvyksta Šv. Pranciškaus parapijoje, Lawrence, Mass. Sveikinimus ir sumanymus siųskite: **Convention of Lithuanian R. C. Federation of America, 94 Bradford St., Lawrence, Mass.** Kongrese referatus skaitys: gerb. Kun. K. Urbonavičius — "Ką davė Lietuvai krikštas"; gerb. Kun. Pr. Juras — "Mūsų veikimo trūkumai" ir gerb. Dr. A. Rakauskas — "Popiežių enciklikos ir šių dienų socialinės aktualijos". Be to, dienotvarkėje yra visa eilė kitų aktualių šios dienos religinių, tautinių ir visuomeninių klausimų.

Baigiasi vasaros atostogos. Federacijos skyriai turi rengtis darbams, kurių visa daugybė jų laukia. Reikia sustiprinti savo jėgas, įtraukiant daugiau draugijų, daugiau veikėjų. Iš anksto gerai prisiruoškime tinkamai minėti spalio mėn. 9 d. — Vilniaus užgrobimo dieną. Suorganizuokime gausingus masinius susirinkimus, kad Lietuva be Vilniaus nenurims, išneškime tinkamas rezoliucijas. Kad geriau sekti Vilniaus vadavimo reikalų eigą, Federacijos skyriai turėtų pranešti "Mūsų Vilnių", Vilniui Vaduoti Sąjungos organą.

Leonardas Šimutis,
A. L. R. K. Sekretorius.

Avys Muša Vilkus

Tolimame Australijos žemyne yra savotiškų laukinių šunų, labai panašių į mūsų vilkus, vadinamų „dingo“. Tie vilkai dabar daugiausia maitinasi Australijos ūkininkų veisiamomis avimis, kurių milijonai ganosi to žemyno pusiaudykumose. Australijos aviginiai ir rašytojai pasakoja, tačiau, keletą atsitikimų, kai avys puolusios tuos vilkus ir juos užbadžiusios ar numarinusios badu. Prisiartinus vienam „dingo“ į avių būrį, būrys staiga apsupo vilką iš visų pusių. Avinai su dideliais ir kietais ragais apstoję vilką keliais ratais iš visų pusių, ir kai jis puolęs vieną kurį jų, kiti visi mušė jį kietais ragais iš visų pusių. Vilkas mėginęs užšokti ant savo puolėjų nugaros ir jomis pabėgti iš apsiausties, bet avinai keliose vietose greitai prasiskyrę ir jis vėl atsiradęs ant žemės apsuptas jų iš visų pusių ir buvęs tol mušamas ragais, kol galutinai nugalybtas.

— „S. ir D.“

Apie Sviestą

Senovės graikai nežinojo sviesto, o rymėnai sviestą vartojo ne kaip maistą, bet kaip vaistą. Egiptiečiai III amžiuje degindavo sviestą lempoj, vietoj aliejaus. Afrikoje auga medžiai, iš kurių želmenų gamindavo sviestą; jis yra riebesnis už pieno sviestą. Kaip matome, sviestas jau senas maisto produktas ir neišeina iš vartojimo, kaip ir duona.

Five

Šiaurės ašigalyje šilto vandens srovės

Pasaulio spauda labai didelį dėmesį skiria rusų mokslinei ekspedicijai, įsikūrusiai šiaurės ašigalyje. Išties, labai susidomėtinai dalykas. Ekspedicijos patyrimai jau dabar plačiai skelbiami.

Betyrinėdama šiaurės ašigalyje vandenyno vandens temperatūrą, įvairiose gilumose, nuo 300 iki 1 kilometro, ekspedicija susekė gana galingą šilto vandens srovę. Spėjama, kad ta srovė ateina iš Atlanto vandenyno. Iki šiol apie šiltų srovių buvimą Lediniuotojo vandenyno centre niekam nebuvo žinoma. Pagaliau, ekspedicijai pavyko pagauti ir kelius vandenyno gyvūnus, kurie padės išaiškinti, kokia gyvūnija šiaurės ašigalio srityje gyvena. Pagautieji vandens gyvūnai žymiai skiriasi nuo tų pat veislių, gyvenančių pietinėse vietose.

Pasemti iš Lediniuotojo vandenyno gelmių šilto vandens pavyzdžiai tiriami. Tik padarius cheminę analizą galima bus tikrai pasakyti, ar 'Golfstreamas', ar kurios kitos srovės tiekia šiaurės ašigaliui šiltą vandenį.

Kaip žinoma, ekspediciją ir visa, ko jai įsikurti bei gyventi reikia, iš Rudolpfo salos, Lediniuotame vandenyne, atgabeno lėktuvai. Tai buvo labai drąsių, pasiryžusių žmonių oro kelionė, — juk niekas nežinojo, kur ir kaip galima bus nutūpti. Laimei, rasta milžiniškas ledo plotas, ant kurio nutūpė lėktuvai ir įkūrė ekspedicija gyventi gana ilgą laiką.

Bet lėktuvai, palikę ekspediciją, turėjo grįžti atgal. Reikėjo laukti palankaus skristi oro. Vis dėlto, numatomojo skridimo išvakarėse šiaurės ašigalyje suruoštos atsisveikinimo vaišės. Paliekamieji ašigalyje proga panorėjo gauti dvigubą davinį saldumynų. Pasirodė, saldumynų būta gatavų. Mat, ekspedicijos vadas prof. Šmitdtas iškeldamas ekspedicijon vienoje Maskvos saldumynų dirbtuvėje užsakė pagaminti gana daug saldumynų. Priedo saldumynų dirbtuvė padovanojo didžiulį, pūdo svorio tortą. Visa tai prof. Šmitas atgabeno į šiaurės ašigalį su savo daiktais ir iki atsisveikinimo vaišių apie tas gardmenas ekspedicijos nariai nežinojo. Pagal specialius receptus pagaminti saldumynai išsilaukė visą kelionę ir pusę mėnesio šiaurės ašigalyje.

Ekspedicija šiaurės ašigalyje lieka žiemauti. Galima įsivaizduoti tų žiemuotojų, nuo viso pasaulio atskirtų, būklę. Vis dėl to, jie nėra taip jau palikti nežinioje. Jie turi gerą radio siųstuvą ir imtuvą, tad gali susisiekti su visu pasauliu. Žiemautojams radio telegramos siunčiamos per Archangelską, kuris per radio siunčia "šiaurės ašigalio" radio stočiai. Siunčiamus žiemautojams laiškus atidengia šiaurės kelių valdyboje, turinys pranešamas per radio žiemautojams, o patys laišakai laikomi, iki žiemautojai grįš į tėvynę.

Gabenusių į šiaurės ašigalį ekspedicijos lėktuvų kelionė daug ko naujo suteiksianti motorų statybos tech-

nikai. Kad motorai tiktų šiaurės sritims, reikėjo sukurti daug naujų įtaisymų. Ekspedicijos dalyviai pareikalavo pastatyti motorus, kurie veiktų tyliai ir nekliudytų radio aparatų darbui. Tą reikalavimą pavykę patenkinti. Įvairūs prietaisai, apsaugojanti radio aparatus nuo motorų triukšmo, dabar praktikoje iširti. Bet tos naujenybės turinčios būti ateityje visaip tobulinamos.

Tris dienas viename urve su lokiu

Tūlas aukso ieškotojas ir medžiotojas Gammonas Kanados miškuose netoli Burnso ežero norėjo nakčiai įsitaisyti nakvynės trobelę. Tam reikalui jis rengėsi nuplauti kelias egles, bet, nelaimė, kilo didelė audra. Del to viena papiauta eglė išvirto į priešingą pusę, nulauždama Gammono dešiniąją koją. Gammonas čia buvo vienu vienas. Aplink nebuvo nė gyvos dvasios, nė vieno žmogaus. Nesitikėdamas savo nelaimėje jokios pagalbos iš žmonių, jis patsai su eglės šakomis susirišo savo palaužtąją koją ir vilkosi į pirmosios žmonių gyvenamos vietos pusę. Kartu vilko ant diržo pririštą maisto tarbą ir šautuvą. Taip jis vargo net dvi dienas, kol vėl neužėjo sniego pūga. Audra jį privertė ieškoti prieglaudos artimiausioje vietoje. Beveik jau be sąmonės nuo nuovargio jis atsidūrė viename urve, kur tuojau ir užmigo. Dabar jis savo išpūdžius taip aprašo:

„Kai aš pabudau, pajutau per veidą glostant šiltą ir drėgną medžiagą. Iš pradžių pamaniau, kad esu surastas ir išgelbėtas. Norėjau juoktis, bet skausmas buvo toks didelis, kad negalėjau nė akių atmerkti. Matyt dar labai ilgai miegojau. Kai pabudau, vėl pajutau ant savo veido tą keistą medžiagą. Negaliu aprašyti tos baimės, kurią patyriau tada atvėręs akis. Prieš mane buvo milžiniškas lokys, kuris savo liežuvių laižė man veidą. Urve buvo tamsoka. Iš baimės sustingo mano sąnariai ir negalėjau nė pajudėti. Ir atsipeikėjęs ilgą laiką gulėjau kaip negyvas, nes kitaip būčiau žuvęs. Kai lokys iš urvo išėjo ieškoti maisto, sukaukęs visas jėgas išsilvilkau iš urvo, tikėdamasis pabėgti nuo žvėries. Visai netoli nusivilkęs, pastebėjau vėl lokį šalia savęs. Jis ramiai atbėga šalia manęs ir ristele lakstė aplinkui, dažnai į mane keistai pažiūrėdamas.“

Vėliau paaiškėjo, kad Gammonas lokio urve išbuvo tris dienas. Lokys jam nepadarė nė mažiausios žalos. Tolokai Gammoną palydėjęs, jis vėl grįžo į savo urvą. Po kelių dienų tikrai didžiulį lokį žmonės atrado Gammono nurodytame urve.

Gammoną atrado jau be sąmonės vieno tenyščio kolonisto ir medžiotojo šunes. Žmonės jį nuvežė į Burnso ligoninę. Pagijęs jis vėl užsimetė tarbą ant nugaros, pasiėmė kirvį ir piūklą, ir ištraukė į dykumas. — „L.A.“

Garsioji senbernardų šunų veislė išsigimusi sužvėrėjo

Daug kas yra girdėjęs apie senbernardų veislės šunis, kuriuos seniai augina ir dresiruoja Šveicarijos kalnų Šv. Bernardo vienuolyno vienuoliai. Daug kas yra girdėjęs jaudinančių pasakojimų apie tų šunų išmintį, švelnumą ir prierašumą, apie tai, kaip jie gelbėdavo kalnuose sniego užpustytus, per baisiausias pūgas suosdami į nelaimę patekusius žmones. Kai jokia žmogiška būtybė nebegalėjo nelaimingiems keleiviams padėti, senbernardai nelaiminguosius surasdavo, nunešdavo jiems maistą ir vaistus, netekusius sąmonės savo kūnu atšildydavo.

Dabar, kaip rašo laikraščiai, tenka jau galvoti apie tą šunų išnaikinimą, nes jie pasidarė labai plėšrūs.

Prieš kurį laiką į šv. Bernardo vienuolyną atvyko pavišėti kaž koks Dr. Bremonas su 10 metų dukrele. Kai mergaitė išbėgo į vienuolyno kiemą pabėgioti, senbernardai be jokios priežasties užpuolė, ir mergaitę vos nesudraskė. Gerai, kad suspėjo iš šunų nasrų išgelbėti.

Dr. Bremonas pareikalavo, kad žmonėms pavojingi šunes būtų išnaikinti. Paaiškėjo, kad vienuolyne auginamieji senbernardai išsigimė ir mito labai plėšriais žvėrimis. Užpuolusieji mergaitę senbernardai nušauti, o kitų likimas svarstomas.

Gaidžių kovos

Malajų salyno gyventojai yra dideli įvairių sportinių lenktynių mėgėjai.

Maduros saloje labai mėgiamos jaučių ir karvelių lenktynės. Javos saloje žmonių imtynės su tigrų, o Balos saloje gaidžių kovos.

Balos salos gyventojai beveik pusę savo amžiaus praleidžia aikštėje, bežiūrėdami į kovojančius gaidžius. Tos salos gyventojai, ypač vyrai, turi daug laisvo laiko, nes visus darbus atlieka moterys. Vyrų svarbiausias užsiėmimas — gaidžių kovos.

Turtuoliai turi po kelias dešimtis ir net šimtus gaidžių, biednesni turi po keletą, o vargšai, visai neturtinigi — po vieną.

Gaidžių kovų dieną tos salos gyventojams rengiamos didelės iškilmės. Išvakarėse visam sodžiuje smarkiai diskutuojama, ginčijamasi, kuris gaidys laimės kovą.

Tos dienos rytą visi keliasi anksčiau, velkasi išėiginiais drabužiais ir renkasi į aikštę. Susirenka visi žmonės, ateina ir dvariškiai ir kunigaikščiai. Gaidžių savininkai ateina iškilmingai pintinėmis nešini. Gaidžių giedojimas, smalsuolių džiūgavimai susilieja su minios plojimais, sveikinimais, kurių susilaukia kovojančių gaidžių šeimininkai.

Prieš pat kovą daromos piniginės lažybos, kad šis ar anas gaidys laimės rungtynes. Surinkus užstatus, savininkai pririša gaidžiams prie kojų plonus, bet labai aštrius peiliukus ir leidžia į kovą. Kova vyksta 3—5 minutės, kadangi taiklus kovotojas aštriu peiliu greit nukauna savo priešą. Užstatytus lažybų pinigus gauna kovą laimėjusio gaidžio šeimininkas. Paprastai tą dieną rungtynės daug gaidžių porų, kurie visi atkakliai kovoja. Rungtynių pirmąją vietą laimėjusiam gaidžiui, salos valdytojas — kunigaikštis skiria tam tikrą dovaną, kurią įteikia jo šeimininkui. Kaip mūsų krašte žmonės rūpinasi išauginti gerus puikius arklius, taip Balos salos gyventojai stengiasi turėti gerus gaidžius, su kuriais stoja rungtynėsna.

Lietuvis — Rusijos caro virėjas

Galima net pasigirti... Lietuvoje pilna visokių garsenybių. Tik apie jas ne daug kas žino. Argi ne „garsenybė“ lietuvis tarnavęs pas Rusijos carą, virėjas? O ši garsenybė vaikštinėja po Kauno gatves, arba pigioje valgykloje kepa kotlietus ir apie jį niekas nieko nežino. Rusijos caro gvardijoje virėju ir iš kariuomenės pasitraukęs tarnavo vienas didžiojo kunigaikščio virtuvėje kaunietis Makauskas.

— Kai kunigaikštis išvyko užsienin, jis mane parekomendavo į caro virtuvę ir aš buvau priimtas. Tai buvo 1902 metais, — pasakoja Makauskas. Caras mėgdavo paprastus valgius. Ir sunku patikėti, kad jis daugiausia valgydavo avieną, keptus kiaušinius ir lietuvišką šiūpinį. 1903 m. caras buvo įsakęs pagaminti visų tautų tautinius valgius. Aš pagaminiau šašliką, latvių skabaputrą, ukrainėčių valgius ir pabaigoje daviau lietuviško šiūpinio.

— Kieno čia valgis? — pašaukė mane caras, rodydamas į lietuvišką valgį.

— Lietuviškas, Jūsų ciecoriška didenybė!

— Palaukit, kas gi ta Lietuva? Kaunas, Vilnius. Žinau. Skanus valgis. Pagaminkite man jo dažniau.

Aš ir pats esu lietuvis, — įsidrąsinau, sako Makauskas.

— Geri jūs žmonės... Nesukilėliai, ramūs. Liepsiu tau pridėti po 25 rublius.

Dar ir dabar Makauskas pasakoja apie visokius girtavimus caro rūmuose, brangiausius balius, įvairias imperatorius dvaro tuštybes ir daug kitų įdomių dalykų. Jis iš caro rūmų išėjęs 1905 metų revoliucijos metu.

„L. B.“

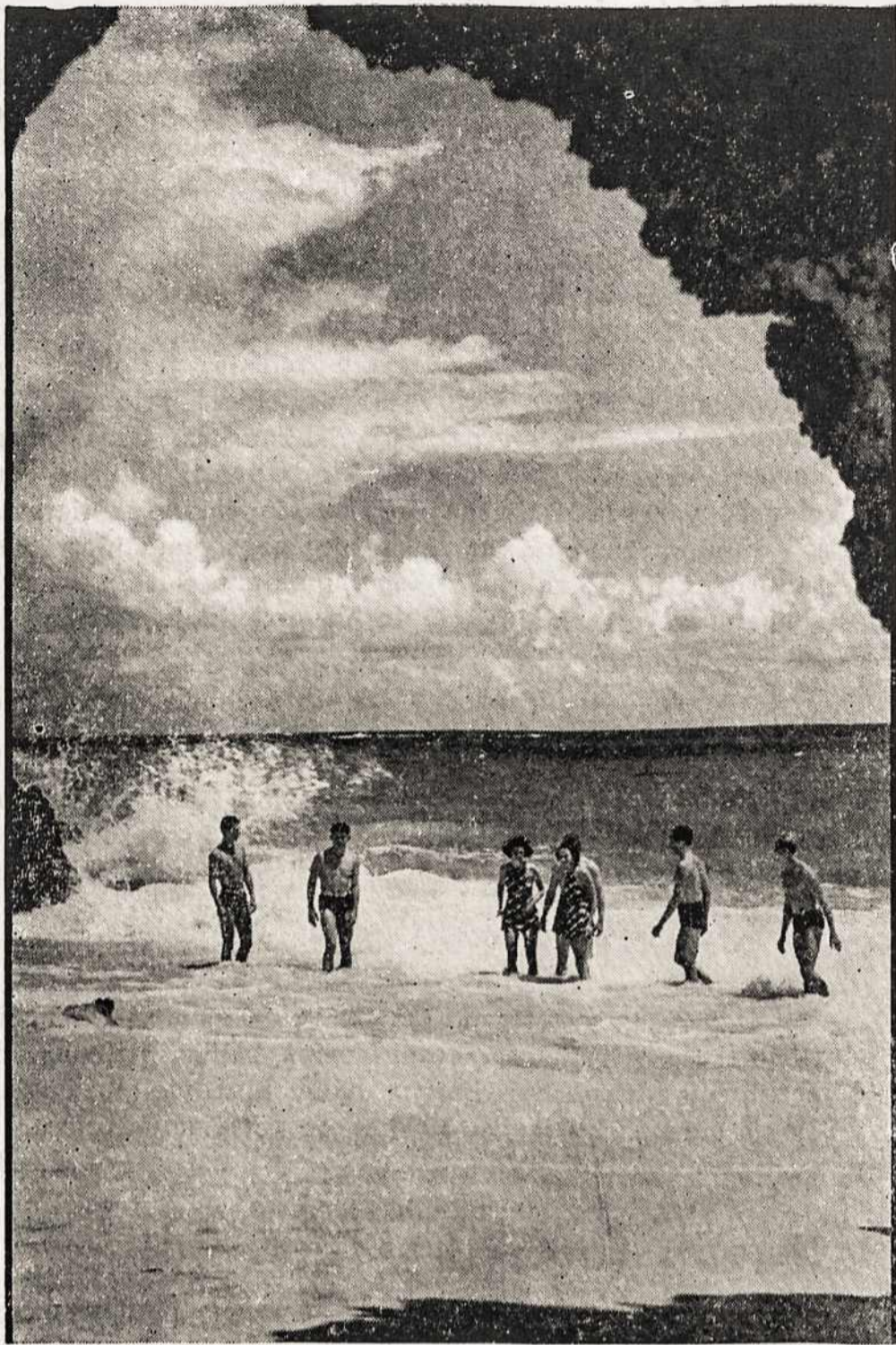
Nepaprastas Švarumas

D-ras Matinon'as, buvęs prancūzų pasiuntinys Pekine, sako, kad nėra pasaulyje švaresnės tautos, kaip japonai. Kiekvieną dieną japonui turi būti pirtis, kaip ir puodelis ryžių, kurį jis ištuština kasdieną. Net karo metu neužmiršdavo nusiplauti vanoje ir tam tikslui vartodavo didžiulius kiniškus ąsočius. Kiekvienas kareivis turėdavo savo maišely dantų šepetuką ir miltelių. Japonas labai brangina savo dantis ir plauja gerklę keletą sykių per dieną.

Šitas nepaprastas švarumas atkreipė beveik visų dalyvavusiųjų rusų su japonais kare gydytojų dėmesį. Tas jų nepaprastas švarumas turi didelę sanitarinę ir higijenišką reikšmę, apie ką mums liudija statistika: Rusijoje kiekvienam užmuštajam karo lauke išeina po 5 žmones mirusius nuo ligos, o Japonijoje kiekvienam mirusiam nuo ligos — 5 užmušti. — „J. D.“

Ir gyvuliai puošiasi

Kai kas mano, kad tik žmogus pažįsta grožį ir mėgsta švarą. Tokia nuomonė yra klaidinga. Pav., antis, kaip gražiai savo plačiuoju snapu supurena, paskui padailina plunksnas. Laikas nuo laiko ji iš vienos savo kūno dalies snapu paima panašų į taukus tepalą ir jais sutepa plunksnas. Po sutepimo, kad ir ilgiausiai lytų, jos plunksnos neperšlampa. Taip daro ir kiti paukščiai. Na, o vištos, kurias dažnai matome voliojantis smiltyse, taip pat puošiasi. Kiti gyvuliai, pav.: šunys, katės, karvės ir kiti puošiasi, liežuviu laižydami. Daug paukščių maudosi vandenyje. Bendrai, visi gyvuliai koku nors būdu puošiasi, net ir kiaulės savotiškai besivoliodamos purvyne. Mat, jų toks grožio supratimas.

(Courtesy-Rotarian)

Kova Prieš Komunistus Prancūzijoje

Kaip žinome, Prancūzijoje stipriai yra išsigalėję komunistai, kurie turi savo partiją, atstovus parlamente ir spaudą. Keleris metus vienas iš stipriausių Prancūzijos komunizmo šulų buvo Doriot. Jis betgi neseniai pametė komunistus, suorganizavo liaudies partiją, nusipirko dienraštį ir pradėjo beatodairinę kovą su komunizmu.

Telegramų pranešimu, Doriot šiomis dienomis kalbėjo Liono mieste sušauktame savo šalininkų mitinge. Ekskomunistas Doriot visų pirma pareiškė, kad komunizmas Prancūzijai esąs labai pavojingas, nes seniau kovojo tarp savęs įvairios prancūzų partijos, o dabar Prancūzijoje išsigalėjo svetimi jos reikalams žmonės, nors ir turi prancūziškas pavardes. Tai esą komunistai.

Toliau Doriot tvirtino, kad komunizmas nesanti jokia politinė idėja, kurią sugriovė Rusijos bolševikai. Jie organizavo darbininkus neva pasauline revoliucijai kelti, o iš tikro darbininkus pavergė labiau, negu buržuaziniai kapitalistai. Todėl, Doriot nuomone, komunizmas esanti tai paprasta iliuzija.

V. R.

Eight

MALONUS VAIZDAS IŠ BERMUDO KRAŠTO

Čia Matyt Plaukikus Ir Plaukikės
Gryžtant į Savo Vasarnamį Po
Lūksmo Pasimaudymo

Pasakyk Man... Ir Aš Tau Pasakysiu

1. Pasakyk man, į kurią pusę žiūri, ir aš tau pasakysiu, kas kelia tavo pavydą.
2. Pasakyk man, ko nesakai, ir aš tau pasakysiu, ko bijai.
3. Pasakyk man, kuo guodies, ir aš tau pasakysiu, ko esi verta.
4. Pasakyk man, ką skaitai, ir aš tau pasakysiu, ką žinai.
5. Pasakyk man, apie ką galvoji, būdama viena, ir aš tau pasakysiu tavo silpnybę.
6. Pasakyk man, ko nekenti, ir aš tau pasakysiu, kam šlovę plėšai.
7. Pasakyk man, ką giri, ir aš tau pasakysiu, ar esi kvaila ar protinga.
8. Pasakyk man savo nuomenės, ir aš tau pasakysiu tavo aistras.
9. Pasakyk man kuo giries, ir aš tau pasakysiu, ko tau trūksta.
10. Pasakyk man pasilinksminimus, kuriuos mėgsti, ir aš tau pasakysiu nuodėmes, kurias padarai.
11. Pasakyk man, ką niekini, ir aš tau pasakysiu kam pavydži!
12. Pasakyk man, ar bent kelis kartus pakalbi prieš blogus laikraščius; ar bent kelis kartus randi, kad šokėjai per toli nueina; ar bent kelis kartus apgailestauji vėlybus pasilinksminimus, — ir aš tau pasakysiu, kas esi.

— V y t i s

VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVER- SITETAS

Mokslas, Tai Kultūros Raktas

Mokslas kiekvienos tautos gyvenime turi labai didelės reikšmės, ir todėl visos kultūringos tautos labai rūpinasi savo krašto mokslu. Lietuvoje mokslu jau buvo rūpinamasi ir senovėje. 1578 metais Vilniuje buvo įkurta pirmoji aukštoji mokykla-Akademija, kuri gyvavo ligi 1737 metų, t. y. beveik 200 metų. 1781 m. Vilniaus Akademija buvo pavadinta Vyriausiąja Lietuvos mokykla, kuri 1803 m. buvo paversta Vilniaus universitetu.

Vilniaus universitetas mūsų tautiniame atgimime turėjo labai didelės reikšmės. Jame ypatingai buvo domimasi mūsų garsiąją praeitimi. Jos mokslininkai apie mūsų tautos praeitį parašė nemažą žymių veikalų. Jame mokėsi didysis poetas Adomas Mickevičius, istorininkas Simonas Daukantas, vyskupas M. Valančius ir daugelis kitų žymių mūsų tautos veikėjų.

Vilniaus universitetą uždarius, Lietuva neturėjo jokios aukštosios mokyklos, ir lietuviai buvo priversti aukštuosius mokslus studijuoti Rusijos universitetuose. Kuriantis Lietuvos valstybei tuojau iškilo ir būtinas reikalas steigti savo aukštoji mokykla. Valstybės Taryba 1918 m. gruodžio 5 d. priėmė universiteto statutą, ir 1919 m. pradžioje buvo rengiamasi universitetas atidaryti. 1920 metų pradžioje Kaune buvo įsteigti Aukštieji Kursai, kurie darė pradžią mūsų aukštajai mokyklai.

1922 m. vasario 16 d. Kaune buvo įsteigtas Lietuvos universitetas. Jį sudarė 6 fakultetai: 1) Teologijos, 2) Humanitarinių mokslų, 3) Teisių, 4) Gamtos — Matematikos, 5) Medicinos, ir 6) Technikos. Vyriausias universiteto organas yra Universiteto Taryba, kurią sudaro ordinariniai bei ekstraordinariniai profesoriai ir docentai. Vykdomasis universiteto organas yra Universiteto Senatas, kurį sudaro rektorius, prorektorius, sekretorius ir fakultetų dekanai.

1930 Vytauto Didžiojo metais Lietuvos universitetas buvo reformuotas, jam duotas naujas statutas, ir jis pats Vytauto Didžiojo garbei pavadintas Vytauto Didžiojo Universitetu. Reformuotajame Universitete geriau bei tiksliau sutvarkyti mokslu bei mokymo reikalai, panaikintos paralelinės katedros, sustiprinta drausme, sukurtos geresnės sąlygos mokslui tarpti bei plėtotis, pa-

daryta mokslinio personalo atranka, ir šis personalas geriau aprūpintas materialiniu atžvilgiu — jam sudarytos geresnės bei palankesnės moksliniam darbui sąlygos.

Universitetus yra vadovavę šie rektoriai: prof. J. Šimkus, prof. V. Čepinskas, prof. B. Būčys, prof. P. Avizonis, prof. M. Biržiška, prof. M. Roemeris ir prof. Pr. Jodelė. Dabar V. D. Universiteto rektorius yra prof. M. Roemeris. Studentai V. D. Universitete turi įvairių mokslinių ir ideologinių draugijų ir korporacijų.

V. D. Universitetas Lietuvos kultūriniam gyvenimui turi milžiniškos reikšmės. Lietuvoje, o dabar Vytauto Didžiojo Universitetas per penkioliką savo gyvavimo metų Lietuvai parengė arti 3,000 įvairių aukštojo mokslo žmonių, kurie sėkmingai dirba įvairiose valstybės, savivaldybės ir privačiuose įstaigose ir imonėse. Per tą pat laiką universitetas išleido daug mokslo veikalų bei mokymosi vadovėlių. Jei pirmaisiais universiteto gyvavimo metais studentai buvo verčiami mokytis iš svetimų kalbų parašytų vadovėlių bei savo pačių pasidarytų užrašų, tai šiandien jie daugelį dalykų gali mokytis iš lietuvių kalba, savų profesorų parašytų ar iš svetimų kalbų išverstų, vadovėlių.

Lietuvos, o dabar Vytauto Didžiojo Universitete, ypatingai yra sustiprinti lituanikos dalykai: lietuvių kalba, lietuvių literatūra, Lietuvos istorija, Lietuvos geografija, Lietuvos tautotyra, plačia to žodžio prasme, ir apamai visi tie dalykai, kurie šiokių ar tokių būdu yra susiję su lietuvių tautos kultūra. Per penkioliką savo gyvavimo metų universitetas suspėjo jau gana plačiai patyrinėti mūsų tautos kultūrą ir lietuvių gyvenamąjį kraštą. Visi tie tyrinėjimai padeda plėstis Lietuvos kultūrai.

Universitetas palaiko kuo glaudžiausius santykius su užsienio universitetais ir tuo būdu padeda Lietuvos kultūrai populiarinti plačiajame pasaulyje. V. D. Universitetas stengiasi palaikyti kuo glaudžiausius santykius ir su lietuviams gyvenančiais už Lietuvos sienų. Tam reikalui yra įsteigtas akademinis Draugijos Užsienio Lietuviams Remti skyrius, kuris apie užsienio lietuvių rengia įvairias paskaitas ir stengiasi kitokiais budais santykiauti su savo svetur gyvenančiais broliais.

Pastaruoju metu stengiamasi sudaryti kuo palankiausias sąlygas, kad V. D. Universitetas galėtų studijuoti užsienio lietuvių jaunuomenė. Reikia manyti, kad ji labiau susidomės V. D. Universitetu, negu kad ligi šiol juo domėjosi.

Tsb.

ŽAIBO GREITUMAS

Kelionėj geležinkelių nuo Kauno į Klaipėdą, reikia keisti traukinius Šiauliuose. Man teko važiuoti į Klaipėdą tai paklašiau stotyje ir traukinio konduktoriaus ar ilgai užtruks susiekimo traukinys Šiauliuose. Buvau užtikrintas, kad turėsiu laukti 15 minučių, tai jaučiau, kad geležinkeliai Lietuvoj jau veda gera tvarka. Kai išlipau šiauliuose, paklašiau geležinkelio darbininko kuris traukinys eina į Klaipėdą. "Į Klaipėdą?" pakartojo stebėdamasis darbininkas, "Traukinys į ten jau prieš penkias minutes išėjo". Filozofiškai sulaikiau savo keikimo jausmus ir ieškodamas paaiškinimo paklašiau, kodėl konduktorius užtikrino mane, kad reikės laukti 15 minučių? Tas atsakė, "Jis teisybę tamstai pasakė, bet mes nelaukiame jei vienas traukinys veluojasi". Nusišypsojė sau nuėjau ir galvojau, argi nebūtų galima užtrukti Klaipėdos traukinį ir pus valandos nes sekantis neišvažiuoja ligi trečios valandos ryto, po 13 valandų. Irgi galvojau apie geležinkelio tvarką.

SEIMO ŽINIOS

Dayton, Ohio. — Rugpiūčio 3 d. Lietuvos Vyčių Jubiliejinis Seimas prasidėjo iškilmingomis pamaldomis šv. Kryžiaus lietuvių par. bažnyčioje. Šv. mišias atnašavo J. E. vyskupas M. Reinys su asistu ir pasakė turiningą pamokslą.

Seimo sesijos prasidėjo 9:15 val. ryta. Seimą sveikino miesto mayoras ir J. E. Vyskupas Reinys. Pastarasis pasakė turiningą kalbą. Taipgi sveikino vietinis kleb. kun. L. Praspalius, kun. J. Vaitekūnas, kun. M. Urbanavičius, kun. Karužiškis, Kazys Laucius (Lietuvos skautų vadas) ir kiti. (Seimo prezidiumo sąstatas buvo paskelbtas peritame "Darbininko" numery). Centro ir apskričių raportai vienbalsiai priimti. Naujosios Anglijos apskritis įteikė Seimui \$40 į Namų Fondą. Dabar Namų Fonde yra \$602.39.

Popietinė sesija prasidėjo 2:45 P. M. Gautas sveikinimas Dr. J. Leimono iš Lietuvos. Be to, Seimą sveikino šie: Kun. Dr. J. Navickas, Šv. Kazimiero Vienuolyno Motina Maria, Jonas Franklinas, kun. Puidokas, Leonardas Šimutis, Bronė Paliliūnaitė, L. K. Pavasario Federacijos Vyriausias Vadas, kun. J. Balkūnas, Juozapas Laučka, Petras Daužvardis, Lietuvos Konsulas, XX amžius iš Lietuvos, kun. J. Valantiejus, Dr. Rakauskas, J. B. Šaliūnas, Adėlė Rubliauskaitė - Gabaliauskiene ir kiti.

Priimta keletą svarbių rezoliucijų. Nutarta kitais metais, būtent, 1938, ruošti Vyčių ekskursiją į Lietuvą. Pirm. A. Mažeika pranešė, kad jis jau turįs 12 pasažierių. Ekskursijos vadu išrinktas p. Antanas Mažeika, L. Vyčių organizacijos pirminkas.

Rašo Felicija Grendelytė

HARTFORD, CONN. LODGE 6

Well, here we are again, bobbing up like a cork in the water, even the hot summer can't keep our K of L down, and we're getting along on all cylinders. In July we had our annual outing, and if there were some, who didn't have a good time then they must have had a toothache or a similar catastrophe. A good barometer of the happy time everyone had there, were the number of complaints heard the next day of all the sore spots on the body. Bigger and better outings is our motto.

But we won't just confine ourselves to the pleasures of youth, we also help the parish, as evidenced by the work we did at the parish carnival. Everywhere you turn your head there's a K of L member trying to outyell another member in selling his wares, and they must have produced because the parish made a very nice profit.

In September Hartford is going to celebrate the 25th anniversary of our pastor, Father Ambot, and so I expect the K of L of Hartford to step to the fore again. More of that later.

That old rascal, cupid, is thinning the ranks of the free, white, and happy bachelors pretty rapidly. There was Charles Shimkus a foxy basketball player, and also a clever tennis stylist, but when Salma Dillion became his opponent poor Charles didn't have a chance and now they are one. Also take Bill Krips, an A & P store manager, supposed to be wise to the gilest of women costumers, but he went to Ansonia once to often, and now there's no more Bill. Tony Jaskus is being warned plenty but he persists in seeing Josie, and went so far as to announce their wedding will be on Labor Day. Well Tony, don't say we didn't tell you, there's still time for you to "scram".

But after all is said and done, all K of L members who persist in going to their dooms in spite of all

our pleadings do know that each and everyone wishes them all the luck in the world that they are entitled to.

Our very loyal member and former president Leo Mazotas has announced intentions of leaving our midst in September to go to Georgia Tech. Well, Leo, here's wishing you make the same name for yourself in the sunny South, as you have here, and I know you have the ability and the desire, to make yourself known.

Seeing this is vacation time, I think I'll take one also, and just leave with the desire to see that everyone in the whole K of L organization has a good time.

DETROIT, MICH. COUNCIL 102

So seldom has news appeared from the Detroit knights, that we want you to know, truly, we are an active chapter of this honorable organization.

Our last affair, the annual outing, was met with enthusiasm. It was held on August first, a few miles from Ann Arbor, along the beautiful shores of the Huron River. Never have we seen our knights in such a gay jovial mood. There was no drawback in the good sportsmanship displayed by the crowd, especially the fair members, participating in baseball games, swimming, and other familiar games. (Yes, we played "The Farmer In the Dell.") From somewhere we heard the familiar strains of Lithuanian Folk Tunes played by a mysterious accordion player, whom we enjoyed hearing very well. The affair was graced by the presence of Rev. Father Boreisis, our adviser. We regret, however, the absence of our Pres. Podolski and Treas-Sec. Adams.

Let us continue these friendly gatherings by coming to our September meeting with that traditional lust of ambition and goodwill for the advancement of our organization.

A. KNIGHT.

GREAT NECK — LODGE 109

Dear Friends, it seems that with each month we have a new idea or fad with which to enjoy ourselves. This month (past) the fad seemed to be swimming after sundown with no lights but for the moon and the stars. Friend Mr. Wesey can testify his approval for such a practice.

Then our compliments to the friends of Miss Frances Zorskis who gave her a surprise birthday party. Misses Lazaunik, Glatke, Kens, Medalize, Slaney, Gruden all of our lodge and Miss Gaveda of Maspeth Council are the girls in question and I'm sure everybody who was there enjoyed the affair.

Mr. Sir George Anthony Garro of our lodge seems to have now completely recovered from a recent attack of appendicitis. This is proven by the fact that he attended an outing in the wilds of Kings Point with Charlie "brother" Yonelunas. Naturally, both of them did partake of the refreshments which are varied in regard to liquid delights.

All of us seem to be having vacations or coming home from them. Miss Stadulis is now home (for all ye boys to know) and they tell me Mr. Johnny Malulis will attend the national convention of professional dancers to be held at Washington, D. C. Some of the people seem to get all the luck.

They tell me that Mr. Cot Yuska did travel to South Hampton just to say hello to a young lady vacationing there. It is too bad her name is Marie, or is it? I suggest he go to Mr. Charles "White-owl" Budris for a few lessons as to what to do. Voice of experience in the wilderness, don't you see.

Such is life, interesting and varied we think, here in our little town of Great Neck. I hope some of you fine friends do have occasion to visit and stay a while before many more days pass. Flowers blooming, birds singing, etc. tootsweet. Don't you know?

Three years ago I promised one Maspethonian to teach him how to swim. I wonder if he has learned from their excorrespondent or does he want us to bring the water over to him. Curiosity, I think this is. With love and lotions for those that are burned.

LIL JONATHAN.

COUNCIL 29 — NEWARK, N. J.

How'ya all, people? Seems like some of us who traveled to Coney Island up North here, somehow acquired a Southern accent. Must have been while we were riding on one of those contraptions that goes 'round and 'round. But, then, don't they all go in circles? And all of us foolish peoples ride miles and miles getting nowhere, concluding with bangs and bruises — painful remainders of fruitless journeys. But it is fun, isn't it?

In greeting to our new National officers, Mr. Mažeika, Mr. Gudelis, Mr. Bubeles, Miss Varanis, Miss Petraitis, and Mrs. Petraitis, we say Congratulations.

Newark played host at a farewell dinner and dance in honor of the Lithuanian athletes. It was a grand send-off to the youths who so beautifully portray Lithuanian manhood. I can still see them as they stood, tall and straight, on a basketball court — while the orchestra played "Lietuva Tėvynė Mūsų". Then I see them standing, carefree and gay, singing Lithuanian songs in a manner suggestive of happy living. I remember, too, the straightening of their shoulders; the proud toss of their heads; the love of Lithuania in their voices as in farewell to the United States, they harmonized into the opening strains of "Lietuva Tėvynė Mūsų". With a thousand unspoken thoughts, I can but say, "Sportsmen, and gentlemen, I shall not forget".

Dellerette.

JUST BETWEEN OURSELVES

It seems that Joe Sleders' brand new dream car vanished when he lost his \$1,000 law suit.

A collection should be taken to buy Joe Kazlas a box of choice cigars. The kind he uses fumigate the entire clubroom and cause immediate death to those inhaling the dangerous fumes.

I nominate Frank Vanis the "Official Number One Wolf" in our council. (Who the heck is Tarzan?)

Come on you Bronx members creep out of your tents and come down for a good time. Let us all get together!

Joseph R. Baltrusitis.

KNIGHTS OF LITHUANIA

NEW ENGLAND DISTRICT

All correspondence should be sent to the following people:

Miss Alice Chibas—Co. 10 Sec.
55 Fish Street
Athol, Mass.

Miss Phyllis Grendal—Co. 17 Sec.
366 W. Broadway
So. Boston, Mass.

Mr. Vincent Kereisis—Co. 26 Pres.
71 Penn Avenue
Worcester, Mass.

Miss Alice Jasionis—Co. 27 Sec.
35 Sturtevant Avenue
Norwood, Mass.

Rev. Fr. V. Puidokas—Council 30
St. Casimer's Lith. R. C. Church
Westfield, Mass.

Miss Anne Wielicka—Co. 78 Sec.
71 Arlington Street
Lawrence, Mass.

Miss Josephine Matuza—Co. 103 Sec.
72 Goddard Street
Providence, R. I.

Mr. George Dubickas—Co. 116 Sec.
107 Sterling Street
Worcester, Mass.

Mr. Anthony Kerdokas—Co. 127 Pres.
27 Water Street
Hudson, Mass.

NEW ENGLAND DISTRICT
OFFICERS

Mr. Vincent Kereisis—President
71 Penn Avenue
Worcester, Mass.

Mr. Joseph Kvedaravicius—Vice-Pres.
3 Charles Place
Athol, Mass.

Miss Anne Wielicka—Secretary
71 Arlington Street
Lawrence, Mass.

Mr. Felix Puzaras—Treasurer
43 Mendon Street
Worcester, Mass.

Rev. Fr. V. Puidokas, Spiritual Adv.
St. Casimer's Lith. R. C. Church
Westfield, Mass.

CHICAGO DISTRICT

Choir Notes

The K of L choir, one of the largest and fastest growing choirs, under supervision of Jimmy S. Rakauskas, is preparing itself for the greatest season to be had in its history. A board of directors was chosen at a recent meeting, and it planned a complete program for the following season, such as: picnics, dances, parties, and last but not least, spectacular shows, which will never be forgotten by those who see them. The members are taking music lessons during summer.

Right now they're all busy discussing plans for the coming picnic to be held at Vytautas Grove, October 17, 1937, but more news about it later.

General gossip about the beach party held August 8, at Johnson's beach, I understand everyone had a grand time. The truck left West Side at 8:15, after the Cicero girls got there, arrived at Brighton Park, but lo! and behold! to our disappointment our hopes were dimmed for no one showed up from there. Wonder why? But again we were cheered by the Roseland crowd, which saved the day. I wonder how Mary Rakas (Martha Raye) feels after her tomatoe bath and blanket ride; she was very quiet going home on the truck. I notice the West Side girls acquired a beautiful coat of tan, how do you do it. Helen R. Marge, K. and Florence, is it a secret?

I wonder how the pictures came out that the Town of Lake boys took, don't you, Sally? We thought that Olga S. and Emily V. came for a week.

Yes, we finally saw Jimmy R. just in time to bid him fond adieu, but a good time was had by all.

Blonde.

THE NEW CENTER

The convention this year elected four officers to the Center from the same council. They have all the responsibility, so for the good of the organization we hope they live up to the trust given them.

Note: Late correspondences cannot be printed after the other material is set up.

Deadline is the 5th of the month
— Editor.

IMPRESSIONS OF DELEGATES FROM N. Y. & N. J. DISTRICT

Homeward bound from the 25th Annual National Convention held in Dayton, Ohio, the delegates from N. Y. & N. J. District were ruminating on the many pleasant experiences they had enjoyed during the Convention days....

"There is no mystery", they said, "about the hospitable spirit that prevailed from the time they arrived in Dayton until they motored back home, it was natural. And we're not at all puzzled as the reason for the smoothness with which all the events on the program were carried out... Hard work by the committees who made the preparations explains that. But will some-body tell us... how did they arrange the weather? That just about sums up the general sentiment of the delegates and visitors to the National Convention. . . . The arrangements were flawless and all who were fortunate enough to be present for all or any part of the Convention program will be willing to give credit for the perfect weather conditions, along with everything else, to the Dayton Convention Committee.

Our welcome to Dayton has been most cordial and we wish to acknowledge now, and to express our sincere appreciation, to Mr. & Mrs. Sluzinas, also Eloise, and Bernadette, their daughters for their most cordial hospitality for making use of the facilities there, and also making our stay a pleasant one. One thing that (this writer) learned about the convention was, that it has a very high eligibility rating.... Now that the joys and thrills of Convention, have come to an end and we are about to encounter the task of preparing for those mid-year programs we feel the beginning of a new perspective. It is probably true that anything one prepares to leave behind assumes new values, new proportions.

Nevertheless, it strikes us that the Convention has been singular in this respect. Many of us came to Dayton for a satisfying taste of Convention life; we got not merely a taste, but a saturation. And we found that Convention life is more than a mere stereotyped expression. We made friendships among members from various councils that we will remember and retain; that is a part of Convention life. We found among

members, officials who were willing to face our problems with us, and help us to solve those problems; but most important, the tradition that it represents has become part of us, and we entered into that tradition. That is the essence of Convention life... If that does not explain the impression we feel as we leave it behind, then our feelings must be inexplicable....

Charles E. Bason....

COUNCIL 12 NEW YORK

O. K., Toots! Winchell's shadow is back again. Here is the lowdown.

I see that we have beer almost every social night. The ping pong players swinging wild. Pinochle players slamming the tables. The radio blaring and dancers swirling. Sh-the checker players are the quietest. (Oh! Yeah).

Bon Voyage to Mildred Ksenaitis who is representing our council at the convention at Dayton, Ohio.

It is with a deep felt reverence that we mourn the loss of our beloved friend and father of five of our best members, Mr. Anthony Shovel'ski.

I have composed the following verse to express our council's feelings:

Our flag flies at half mast,
The house is draped in black,
There are signs of sorrow everywhere,
For the master won't be back.
His kindly voice we'll hear no more,
He was fatherly and nice
And his heart was open
When you needed good advice.
His record is unblemished
His worth beyond compare,
His dealings with his fellowmen
Were upright, fair and square.
His life's work now is ended
But he leaves a brilliant trail
For his daughters and sons to follow
A man beloved by everyone.

Was Mr. Anthony Shovel'ski.

That Suspension.

For the many friends of Al Mantavich, who have made inquiry about his suspension from the organization, let it be known that it is not to be taken as an expulsion. The center members thought his action in the much talked of ceremony was of a graver nature than our Church has since informed us.

CHICAGO DISTRICT GADABOUT

Belive it or not, I'm still wide awake after hearing all the reports of the last K of L convention. Not being able to attend it myself, had to get all the information second hand, and now that I have it, I would like to pass it on to you, my dear friends. In all there were sixteen Chicagoans in Dayton. Through them I learned that Council 96 is strong and well organized.

As a matter of fact there is nary a young Catholic Lith. in Dayton who does not belong to the council. As for their hospitality, no end of praise was heard. It seemed that all of the delegates from the Windy-City were situated in the best of the best homes there. In fact Joseph Glebauskas and Charles Stulgaitis are still talking about the food and the quantity they partook. Everyone of the delegates are still 'raving' about the nose-dives that were fixed up for them at the Brandt Cafe. Hope they let us in on the secret.

Chicago's own Konnie Savickus was the toastmaster at the banquet at Hotel Gibbons; the district president, Peter Blozis, was elected second vice-president of the convention; Father Urbanavičius, a member of the resolutions committee. Be it not said that they didn't live up to all expectations, they certainly made Chicago proud. Then four members were elected to very important positions in the center; namely, Anastasia Varanis - financial secretary, Bernice Petraitis-recording secretary, Monica Petraitis - treasurer, and Joseph Glebauskas - press director. Council 24 is certainly lucky in having the above mentioned personalities as members. Probably that's what prompted them to inviting the convention to their council for next year. Father Urbanavičius, spiritual director both for the district and C-24 was unanimously voted to be raised into honorary membership at the coming convention. There is nothing that will keep us down now, Onward Chicago K of L's.

Since our K of L Day, picnic was a success, a social is in the offing. Nothing is too good for them — as everybody just had their fingers in the pie that day.

The reports from the sale of the Lithuanian History that was published by the Chicago District are very gratifying.

BROWN HYES.

KUN. IG. ALBAVIČIUS

Didžiai gerb. kun. Ignas Albavičius garbingai minės savo kunigy-tės Sidabrinį Jubilięjų šiais metais lapkričio 25 dieną. Todėl, visai ne-nuostabu, kad ne vien mūsų išėivijos lietuviai pagerbs jį, bet ir Baž-nyčios ir Lietuvos aukštosios val-džios nepamiršta dideliai nusipelnu-sio ir garbingo sūnaus. Štai, Lie-tuvos valdžia didžiai gerb. kunigą Igną Albavičių pakėlė į D. L. K. Ge-dimino ordino Rikijus. Ir liepos 30 dieną, 8 val. vakare, Piccadilly Hotel (Roof Garden), Lietuvos valdžia per savo atstovą ant jo brangios ir pra-kilmios krūtinės iškilmingai uždėjo D. L. K. Gedimino garbingąjį ordiną.

Ir iš širdies gilumos Didžiai Gar-bingajam mano Prieteliui ir dideliai nusipelnusiam Jubilijatui iš Visaga-lio Dievulio maldauju dar daug gra-žių ir nuopelningų metelių gyventi ir išganingai darbuotis mūsų išėivijos gerbuviui, Bažnyčios gerovei ir Tė-vynės Lietuvos naudai.

Kun. A. T. (Samata).

CICERO, ILL., COUNCIL-14

Stop — Look — Listen

Yep, we're really a busy Council even if were not heard from for awhile. That means we have something up our sleeve: **Other Chicago Councils watch us for a Big Surprise.**

At the last meeting it was decided to have a dance in the fall, the date is not yet definite but time will tell.

The Council had a beach party at Beverly Shores on Aug. 15. We all had such a good time that not a sound was heard in the bus coming home, not even from Bernice Rimkus and "Whity" Shemetulski, which is quite surprising.

Our President Ray Eisen made the loveliest errand boy, we ever saw, bringing everyone their drinks. Pop to you.

I imagine Joe Kishunas enjoyed taking movies, much to J. Rimkus, and Emily Vaitiekus's embarasment.

Credit to be given to Tony Zukus, Helen Juozaitis and a few others for there surpassing ability to swim; we really could have a star swimming team.

Thanks to Joe Miller, Tom Davis, Walter Arbis, Roy Eisen and Chocolate Drop, (Johnny Zuke) for giving us help.

Golden Glint.

COUNCIL 66 OMAHA, NEBR.

The committee of Catherine Leonovicz, Helen Jenson, Stella Jenson, Stella Sabutis, Frances Lukas, John Bluvus, Charles Baltush, Charles Kusleika, Felix Smolsky, and John Paskevicz are completing final arrangements for annual K of L day to be held here Labor Day! It won't be long now!

A swimming party was held Sunday, July 25 at Linoma Beach. It was so cold that everyone went boating instead. Next time, Stella, we'll take a nap before we go to a picnic — Wonder why Genevieve Barisas was chasing Bill Bovick? Was it fire or water? — From the looks of things you get just as wet boating as you do swimming. How about it girls? — When a certain person grows up, something terrible is going to happen to another certain person for tormenting poor defenceless creatures. Oh, but can you dance??? — Stella Sabutis is getting tired of being on the Refreshment Committee. Who would like to take her place? (As if someone could) — Helen Yachunsky is entering Sisters of Mercy Convent in September.

FRAN.

CHICAGO, ILL., BRIGHTON PARK C-36

The biggest surprise that our council got was the announcement that we had won first place in the membership-drive. We all thought that Council 17, from So. Boston, had the first place cinched, with such people as Eva Norinkevich working for them. Better luck next year Council 17. Our whole council worked hard to make this drive a huge success. The council owes its thanks to Irene Pakeltis, Red Cherry, and Bernard Kvietkus. These three people did more campaigning for the membership - drive than any ten people in the council.

The whole council is hard at work on our Jubilee Banquet, which promises to be the greatest affair of the year. The Committee, under the able leadership of K. Zaromskis is hard at work planning the program. I was able to get in on one of the meetings and from what I heard the program will be a Wow! Don't forget the date, Oct. 10, 1937, the place, I. C. Ballroom and the price \$.75, get your tickets in advance as only a limited amount of people can be accommodated.

(More later) DOT an DASH.

FIRESIDE FANTASIES

A bit about interesting events
in this world of ours

SOLUTION UNKNOWN

On November 7th, 1872, the Brig "Mary Celeste" sailed from New York for Genoa, laden with alcohol. On board were the Captain, his wife, 8-years-old daughter and a crew of 10. Four weeks later, on December 4th, the British ship "Highlander" spoke her South of the Azores Islands, and got back the answer: "All's well!"

On the following morning the British bark "God's Grace", Captain Boyce, came upon the "Mary Celeste" about 300 miles West of Gibraltar, and 200 miles from where the "Highlander" had spoken her. The "Mary Celeste" was running with the wind, sails full-set, but in an abrupt zig-zag course as if without rudder. Getting no answer to signal, Captain Boyce got close. No one was at the helm and shouts failed to raise any sign of life. So Boyce and a boat's crew boarded her.

They found no one on her. The cargo was intact and had not shifted; nor was there a sign of a mishap that would have justified abandonment. Moreover, all the ship's lifeboats were in their proper places. There was no sign of struggle or bloodshed. In the cabin, table was set for breakfast for four. At the child's place was a half-eaten bowl of porridge. At the Captain's was a half-eaten egg. The coffee-pot, half-full, stood on the stove, where a fire had been burning but a few hours before.

Captain Boyce took the "Mary Celeste" into Gibraltar as a prize. Then Lloyd's and her owners began a world search for members of the crew to learn what had happened. After 64 years they have neither found a member of the crew nor the slightest inkling that would explain the mystery.

Over the entrance of Bonn University, Germany is a statue of Mary, Mother of Christ. "Alma Mater" is Latin for "Beloved Mother". From this has come the universal custom of collegians of referring to their college or university as their "Alma Mater".

AN OUTRAGEOUS TALE!

It is interesting to note the manner in which we have come to apply the term "Canard" to any slander or outrageous story. "Canard" is the French word for "duck". About 50 years ago a French journalist set all Paris talking by an article in one of the daily newspapers, purporting to tell of a wager he had made with some other newspapermen to the effect that, "given one day to prepare, he could eat 20 ducks at a sitting". According to his tale his wager was eagerly taken by all who heard it. Then, according to his story, he went to the market, bought 20 ducks, and, by the process of hourly killing one duck and feeding it to the others, he arrived, in 20 hours, at a final duck with all the others inside it. This, the journalist wrote, he promptly killed, roasted and ate "at one sitting". The story caused endless comment, was copied all over France and in other countries — until some curious person raised a public demand to know whether or not this procedure was accepted by the other bettors as a bona fide performance of the wager. Eventually the journalist had to explain that the whole story was a fake, written merely to "excite comment". As a result we have a word "Canard" to define just that kind of a yarn.

MAN'S GREATEST RIDDLE

The latest implement man has evolved to help him solve the riddle of the universe is the 200-inch reflector telescope which the California Institute of Technology is building on Mt. Wilson, Calif. Twice as large as the largest existing glass, it will gather from any star about 640,000 times as much light as the unaided eye. With this telescope it is hoped to prove or disprove many disputed points as to the nature of the universe, including the recently advanced "Theory of Relativity", but its chief contribution will probably be a greatly increased knowledge of the bright stars and of the very faint stars and nebulae. With it, its builders say, the light of single candle would be discernible at a distance 41,000 miles. It will not be completed before 1940.

IN THE MOVIES

You Can Do Most Anything

The Hoosier Schoolboy (Monogram): Smoothly and forcefully this picture uses a mid-west milk strike as a dramatic incident around which to build the story of a rebellious schoolboy and his father, a shell-shocked war hero and town drunkard. Mickey Rooney, one of Hollywood's ablest juveniles, is the misunderstood but likeable youngster who used only his fists when other children sneer at his father. The story works to a logical climax when the boy's father reforms, gets a job as a milk truck driver, and is killed trying to run the milk picket line. This simple and inexpensive production far surpasses many of Hollywood's more lavish and involved films.

The Emperor's Candlesticks (M-G-M): Mystery and intrigue are part of this picture, but in it William Powell is no devil-may-care amateur sleuth as he was in "The Thin Man". Instead, he is a suave and calculating secret agent commissioned to carry to St. Petersburg a message secreted in a candlestick. Demure Luise Rainer also is a secret agent and also has a candlestick containing a secret message. With the agents having these two things in common, it is not exactly surprising that both complications and love should blossom forth. There is far too much conversation and far too little action in this film. Powell fans will be sorry to see their favorite in a role which he obviously does not enjoy playing. Most amusing portions of the story are those in which Frank Morgan acts his usual part as a male Zazu Pitts. Miss Rainer should just about sum up audience reaction to the picture when, near its close, she remarks "I'm so tired of intrigues."

The Life of Emile Zola (Warner Bros.): Here is one of Hollywood's best directed, acted and produced pictures. Paul Muni as the writer who renounced fame and friends to take up the cause of Capt. Alfred Dreyfus, surpasses his performance as Louis Pasteur which last year won for him the Academy Award. In a series of incidents from the early life of Emile Zola, the writer's passion for truth is effectively brought out before the story progresses to his fight against the miscarriage of justice in the Dreyfus case. Outstanding support is given Muni by Joseph Schildkraut

as Dreyfus and Gale Sondergaard as his wife.

Slave Ship (20th Century-Fox): From one of the most sordid chapters of American maritime history comes one of the most dramatic pictures of the year. The 19th Century slave trade serves as a background for the romance of a slave ship captain and a lovely young girl. While romance is necessary to the plot, the most gripping part of the story is that which tells of the tortures inflicted on slave crews. Warner Baxter as the captain meets and falls in love with Elizabeth Allan. He plans to quit the trade and sail for Jamaica. His unscrupulous first mate, Wallace Beery, disobeys orders and the ship sets sail with a slave crew. When the ship reaches port, Baxter is arrested as a slaver,

but is finally acquitted because of the testimony of the cabin-boy, Mickey Rooney. The robustness of this picture is relieved by some beautiful sea photography.

MILŽINIŠKA GYVATĖ PRIE GRANDINĖS

Šiaurinės Australijos Queenslando apylinkėse vienas aukso ieškotojas savo grįčioje pasiruošė nakvoti. Šunį kaip sargą jis paliko lauke ir pririšo prie medžio ant grandinės. Kai rytą atsikėlęs nakvotojas išėjo laukan, šuo buvo dingęs. Prie grandinės galo buvo milžiniška 23 pėdų ilgio pythoinė gyvatė, kuri baisiai rangėsi ir kažką stengėsi praryti. Pasirodė, kad gyvatė buvo prarijusi šunį stačią. O kadaigi kartu su šuniu į jos ryklę pateko ir prie šunies pririštas grandinės galas, tai gyvatė buvo pagauta lyg žuvis meškerės.

Magistrate — You were quietly minding your own business, and making no disturbance whatever, when an officer came and threatened to strike you if you did not accompany him to the police station?

Prisoner — Yes, your honor.

Magistrate — Seems very strange. What is your business?

Prisoner — I'm a burglar.

N. Y. — N. J. DEFEATS LIETUVA 23-31

Brooklyn, N. Y. — The picked basketball teams stood facing each other as the Lithuanian and American national anthems blared forth. This international touch strengthened the impression left by glowing newspaper accounts that the impending contest was not going to be an ordinary semi-professional brawl but a duel of champion sportsmen.

Perhaps there were other people like the young woman who asked one of the visiting Lithuanians whether he could write (Vienybe edit.) and who expected to see a group of gawky, ill-dressed boys on the other team but were surprised at the similarity of the visitors to the native-born. Perhaps these same good people expected rough tactics or mad-bull rushes to the basket by the wearers of "Lietuva". Instead they were treated to a crude display of conceited importance on the part of one of the players on the N. Y. — N. J. side. This over-inflated, snarling, hero not only made the victory of the brilliantly playing local boys meaningless but also left a bitter taste in the mouths of many of us who admire clean sportsmanship and who had expected to see the invading team treated with all possible courtesy. The final score was 31 — 23 in favor of the N. Y. — N. J. team.

Should another occasion arise where Americans play host to Lithuanians, it is hoped that they will forget their superiority long enough to act the part of gentlemen and good sports, or if a committee has to choose a representative group — consideration shall be given to a man's character as well as his playing ability. **Vizbara.**

Kas atsitiko.

Lietuviai kitose kolonijose kalba apie Clevelandiečių keistą šeiminkavimą. Turėdami svečius sportininkus ir valdžios atstovus, Clevelandiečiai iš jų surinko dolerines aukas. Čia tai negirdėtas įvykis šeiminkavimo.

Sixteen

THE SPORTING WORLD

Comments About Our Visiting Lithuanian Athletes

APIE LIETUVOS SPORTININKUS

Lietuvos Sportininkams Apleidus Ameriką

Lietuvos sportininkai, užbaigę savo maršrutą, rugpiūčio 4-tą apleido Ameriką. Jie atlankė Chicago, Detroitą, Clevelandą, Scrantoną, Wyoming Klonį ir Brooklyną. Jų vizitai, jų geri pasirodymai sporto žaidimuose, malonus, mandagus apsiėjimas padarė gero įspūdžio, ypač jaunuomenės tarpe. "Laivas".

DARBININKAS RUGPIŪČIO 6,'37

"Vienybė" rašo, kad Lietuvos sportininkų dienos Amerikoje jau baigiasi. Šiomis dienomis jie grįžta į Lietuvą. Kaip žinome grįžta tik tie, kurie turi grįžti, o tie, kurie gali pasilikti, pasilieka Amerikoje. Lietuvos sportininkai, jeigu jie būtų atvykę be politikierių palydovų, tai būtų susilaukę mūsų plačiosios visuomenės nuoširdaus priėmimo ir pavaišinimo. Dabar sportininkų maršrutas išėjo skystokas, be entuziazmo. Bet sportininkai, kur jie buvo nuvykę, pasirodė neblogai.

What They Liked.

When asked what they liked best in America, the visiting sportsmen invariably replied that the feeling of complete freedom made the deepest impression both in mind and heart. Next in order were the modern conveniences such as, automobiles, radios, frigidaires, theaters, and parks. They have all these in Lithuania but on a smaller scale.

Sekantis metas.

Jau kalbama apie siuntimą Amerikiečių sportininkų į Lietuvą 1938 metais. Ši karta juos surinks iš didesnių miestų, o ne vien iš Chicagos. Jau kelios kolonijos prižadėjo padengti reikalingas lešas vienam arba dviem sportininkam. Ši darbą turi kas nors dabartiniu laiku pradėti dėl gero pasisekimo.

Good Fruit.

In general, the visiting athletes liked chocolate ice-cream sodas and fruits. As to the fruits, oranges took first place, watermelons stood

in second, and bananas held third position. For breakfast two of the boys became accustomed to chocolate ice-cream sodas as an appetizer. Fruit is very expensive in Lithuania, hence the fondness for such edibles. Sodas and fancy sundaes are unknown in our Tėvynė.

PAS MŪSŲ SKAUTUS

Washington, D. C.

Kaip sakiau, tarptautinė skautų stovykla prasidėjo birželio 29 d. Skautų iš viso buvo suskridę apie 30,000, amerikiečių apie 25,000, kitataučių apie 5,000. Iš Lietuvos buvo 6.

Mūsų skautai, kuriems vadovavo Laucius, stovykloje labai gražiai pasizymėjo. Ypatingai didelį susidomėjimą, galima sakyti, sensaciją, visoje stovykloje sukėlė Lietuvos skautų patrono šv. Kazimiero paveikslas, padarytas iš atsivežtų iš Lietuvos kriauklelių, samanų ir "vietinės" anglies.

Ir ne tik skautams, bet ir lankytojams tai buvo didelė naujiena. Vienas vokiško kilimo inžinierius net padovanojo mūsų skautams popierio, kad jie turėtų kuo uždengti savo kūrinių nuo lietaus... Daug kas paveikslą fotografavo. Labai paplitęs amerikiečių žurnalas "The National Geographic Magazine" įdėjo spalvuotą šv. Kazimiero nuotrauką.

Vienoje palapinėje buvo surengta parodėlė — daugiausia liaudies darbinių — kuri turėjo didelio pasisekimo. Daugelis eksponatų buvo paroduota.

Marianopolyje per tautos dieną, kuri įvyko liepos 5 d., mūsų skautai giedojo lietuviškas giesmes, kurios kartu su visomis pamaldomis buvo transliuojamos per radiją.

Mūsų skautų stovyklą lankė daug Amerikos lietuvių, nemaža tyčia atvažiuodavo iš kitų miestų.

Pasibaigus stovyklavimui, mūsų skautai lankėsi kai kuriose mūsų kolonijose, į kurias jie buvo pakviesti. Žodžiu, mūsų skautai daug prisidėjo prie Lietuvos vardo išpopuliarinimo, tiek vietos lietuvių, tiek kitataučių tarpe. **V. A.**

— V y t i s

JUOKELIAI

HUMOR

KARALIAUS VAISTAI — KING'S MEDICINE

TARF' KAREIVIŲ

— Kas buvo toji šviesaplaukė, su kuria vakar stoties linkėjai?

— Tai ta pati tamsiaplaukė, su kuria trečiadienį tave supažindinau...

GUDRUS VAIKAS

— Na, Vytuk, prieik ir pabučiuok savo tetą, — sako motina sūnui.

— Neapgausi, mamyt. Aną syk mačiau, kaip teta užtai tėvukui ausį nusuko...

VALIOS GALIA

Dvi poniutės kalbasi apie savo vyrus. — Mano vyras jau liovėsi rūkęs.

— Argi? Tai tvirtą valią turėjo!

— Turėjo!... Tik ne jis, o aš!

AR JI KLYDO?

Mažoji Birutė buvo labai žingeidus vaikas. Kartą ji nediskretiškai mamytės paklausė:

— Pasakyk, mama, kaip atsitiko, kad jūs su tėveliu susižadėjote? — Motina į tolį svajingai žvelgdama kalbėjo:

— O, buvo nuostabiai žavu!... Mes stovėjome miško pakraštyje; dangų piaustė klaikęs žaibų vyjai ir dundėdamas krikė perkūnas.... Audrai dūkstant mes susižadėjome...

— Aha, tai, tur būt, todėl tėvelis ir bijo audros, — linksma, tarsi paslaptį atidengus, sušuko mergaitė.

SNAUDŽIANTIS TALENTAS

Tėvas ateina į mokyklą teirautis apie savo sūnaus pažangą: — Kaip mano sūnus mokosi? — klausia.

Mokytojas: — Jis neatidus ir daro snaudalio išpūdį.

Tėvas (džiūgiai): Argi? Tai snaudžia ne jis, o talentas kurs glūdi jame paslėptas!

TEISINGAI

“Pone teisėjau, aš šito žiedo nepavogiau, bet jį radau”.

“Tai kodėl neatidavėt į radybų biurą?”

“Nes jame buvo užrašyta: “Tavo iki mirties”.

JUSTICE FOR ALL

A noisy college man was thrown out of a theater at the side exit and screamed at the usher: “You’ll be sorry about this! You don’t know who I am! I belong to a very important family!”

“Excuse me,” said the usher. “Come inside again and I’ll chuck you out of the front door.”

MODERN AGE

Old Lady: Where did you get all those nickels, Sonnie?

Sonnie: Down at the church.

Old Lady: Did you steal them, you naughty boy?

Sonnie: Oh, no; the minister said that this money is all for the heathens. Me and pa is atheists, so I took a handful.

MODERN GIRL

There was a little girl
Who had a little curl
Right in the middle of her forehead;
And when she was good
She was very, very good,
And when she was bad
She was popular.

RUSHING BUSINESS

Lady visitor — What brought you here, my good man?

Convict — Coincidence, lady.

Lady — Coincidence? How’s that?

Convict — Well, you see, lady, I called at a house to inspect the meter and there was a bloke there inspecting it at the time.

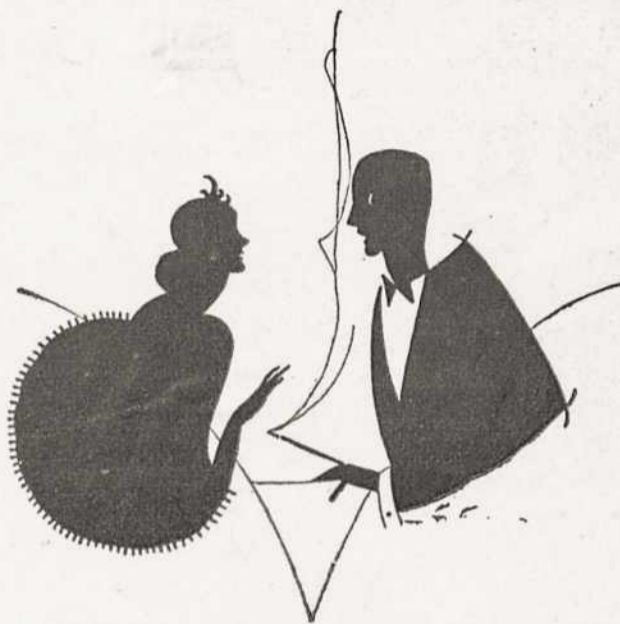
HEIGHT OF EFFICIENCY

“That horse you sold me isn’t all you cracked him up to be. He keeps stopping as if he were listening for something.”

“Told you he was mighty careful, didn’t I? He thinks you might have said ‘Whoa’ and he didn’t hear you.” — Tit-Bits.

DAISY DARLING

Advice To Palpitating Hearts

With this issue of the VYTIS, Miss Daisy Darling again returns to activity with the sincere desire of aiding humanity solve the delicate and intricate problems of the heart. Her depth of understanding, her ability to determine practical solutions for even subjective emotions, and her natural instinct for determining what makes the heart throb as it does, makes her services indispensable. They are at your command.

Dear Daisy:

My girl friend keeps repeating to me that what I tell her is the same thing I tell all the girls. This sort of irritates me and I don’t know what to answer. Please be kind enough to give me the solution.

Eggy Albert.

Dear Albert:

The next time she says that to you, why assume an attitude of nonchalance and say, “Oh, no, I don’t tell that to all the girls, because I haven’t had the chance to go out with all the girls”.

Noggy Daisy.

Dear Miss Darling:

I’ve kept company with a fellow for four years and he’s twelve years older than I am, and I’ve broken company with him more than a dozen times, and I still go out with him, and he’s serious and I’m not. What’s to do about it?

Little Irene.

My dear Irene:

If you have several fish nibbling on the line you can always hook the best one, but if fishes are not plentiful or there is danger of their becoming scarce; don’t frighten even one away. Men sometime like to act like fish. Let time take its course and a solution will be forthcoming.

Practical Daisy.

Kiekvienas geras lietuvis turi
žinoti visus svarbiuosius įvykius
LIETUVIŲ TAUTOS gyvenime

ĮSIGYK DABAR

naujai išleista

TRUMPĄ LIETUVOS ISTORIJĄ

Šią istoriją išleido Chicagos
Lietuvos Vyčių Apskritis.

Knygutė gražiai paruošta ir
puikiai iliustruota.

KAINA 50c.

Savo užsakymus siųskit:

VYTIS

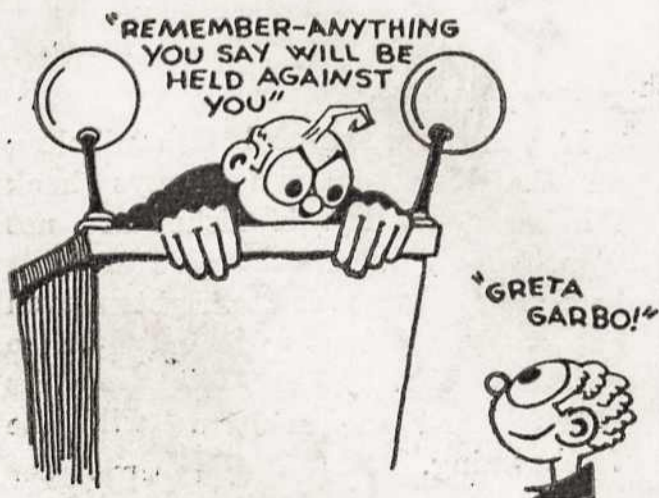
4736 So. Wood Street

Chicago, Ill.

K of L CALENDAR

ATTENTION COUNCILS!

VYTIS will gladly mention your
dance and other affairs provided
you send in your notice not later
than the 5th of each month.

IŠ LIETUVOS VYČIŲ JUBILIE- JINIO SEIMO

L. Vyčių Centro Valdybon išrinkta šie: Pirm. A. Mažeika iš Brooklyn (vienbalsiai); 1. Vice-pirmininkas Pr. Gudelis, Dayton; 2. Vice-pirm. Viktoras Babilas, Norwood; Prot. rašt. B. Petraitytė, Chicago; Fin. raštininkė — A. Varanis, Chicago; Išd. — M. Peters, Chicago; Išdo globėjai — Kazys Stulgaitis, Kenosha ir Ant. Savickas, New Jersey. Spaustuvės direktoriai: Juozas Glebauskas, adv. K. Savickas ir A. Manstavičius, visi iš Chicago. Gubernatorių Taryba sudaro apskričių pirmininkai, būtent, Petras Bložis, Cicero; V. Kereišis, Worcester, Al. Ketvirtis, New Jersey. Skelbimų vedėjas Edv. Staniulis, N. J.

Sekantis seimas įvyks 1938 m. Chicago, Ill. kun. M. Urbonavičiaus parapijoj.

Seimas praėjo labai gražioje ir pakilusioje nuotaikoje.

Seiminės pramogos: Antradienio vakare įvyko "Moonlight" išvažiavimas; trečiadienio vakarą — bankietas; ketvirtadienio vakarą — šokiai. Pramogos pavyko.

AMERIKOS LIETUVIŲ KATALIKŲ SPAUSDINIAI

„AMERIKA“, savaitraštis. Kaina metams \$1.50. 423 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

„DRAUGAS“, vienintėlis Amerikos lietuvių katalikų dienraštis. 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Illinois.

„DARBININKAS“, Šv. Juozapo Darbininkų Sąjungos organas, išeina du kartu į savaitę. 366 W. Broadway, South Boston, Mass. Metams \$4.00.

„GARSAS“, Lietuvių Romos Katalikų Susivienymo Amerikoje organas, savaitraštis, P. O. Box 32, Wilkes-Barre, Pa. Kaina \$2.00 metams.

„LAIVAS“, savaitinis Tėvų Marijonų žurnalas, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Kaina metams \$2.00.

„STUDENTŲ ŽODIS“, Amerikos Lietuvių Katalikų Studentų organizacijos žurnalas. Marianapolis College Thompson, Conn. Metams \$2.00.

„MOTERŲ DIRVA“, A. L. R. K. Moterų Sąjungos mėnesinis žurnalas. 6747 So. Artesian Ave., Chicago, Ill. Kaina metams \$2.00.

„VYTIS“, Lietuvos Vyčių mėnesinis žurnalas. 4736 So. Wood Street, Chicago, Ill. Kaina metams \$1.80.

KNIGHTS OF LITHUANIA COUNCILS

ONLY!

Every K of L Council should be supplied with envelopes and letterheads.

The K of L PRESS is making it possible for every Council to secure an ample supply of both letterheads and envelopes at a very nominal cost. 500 letterheads printed on a clean, white Bond paper and 500 white wove envelopes will be printed to your order for only \$4.50. A cut of the Knight, the official insignia of the Knights of Lithuania, is also imprinted.

Promptness is assured in delivering your order. Your order is mailed the day following receipt of your order.

K of L Councils Only!

500 LETTERHEADS
500 ENVELOPES

\$4.50

The PRESS is eager to co-operate with every Council in the matter of Printing. If you have any Printing problem, don't hesitate to write and every aid possible will be given.

Here are a few examples of what you may be able to use for your next affairs

PLUGGERS
TICKETS
AD BOOKS
POSTERS

*Prices, Samples of Printing
mailed on request*

K of L Press

4736 SOUTH WOOD STREET
CHICAGO, ILL.